

SVJETSKI DAN MISIJA

2021.

*Ne možemo ne govoriti
što vidjesmo i čusmo*

(Dj 4, 20)

Animacijski materijali

Animacijski materijali za Svjetski dan misija 2021.

Glavna urednica:

s. Ivana Margarin, FDC

Zamjenik glavne urednice:

Mons. Luka Tunjić

Grafičko oblikovanje

Blaženka Matić

Izdavač i nakladnik:

Nacionalna uprava
Papinskih misijskih djela u RH
Ksaverska cesta 12a,
10 000 Zagreb
tel.: +385 (0) 1 56 35 055
e-pošta: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Nacionalna uprava
Papinskih misijskih djela u BiH
Kaptol 32,
71 000 Sarajevo
tel.: +387 (0) 33 66 78 89
e-pošta: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Tisak:

MMv-94 d. o. o

Suradnici:

Vlč. Karlo Prpić, o. Milan Knezović, don Dražan Klapež, fra Ivica Vrbić, don Nikola Sarić, don Velimir Tomić, don Ivica Kordić, Dino Mustafi, s. M. Karla Mandić, Ružica Maleš, Mirjana Vuletić, s. M. Judita Matić, Nikolina Cvitanović

SADRŽAJ

4 Uvodnik

Ne možemo ne govoriti što vidjesmo i čusmo

8 Papina svjetska molitvena mreža

Nakane Apostolata molitve 2022.

10 Poruka pape Franje za Svjetski dan misija 2021.

16 Poruka predsjednika Vijeća za misije HBK

20 Naša tema

Obraćanje koje vodi k djelovanju
(Pauline Marie Jaricot)

24 Liturgija

Homilije za 28. tjedan kroz godinu
29. nedjelja kroz godinu
Svjetski dan misija
Euharistijsko klanjanje

50 Animacija

Kateheze za vjeroučenike nižih razreda
Kateheze za vjeroučenike viših razreda
Svjetlosna otajstva misijske krunice

64 Dodatak

Ravnatelji Papinskih misijskih djela
Naši misionari u svijetu

UVODNIK

„*Ne možemo ne govoriti o onome što vidjesmo i čusmo*“ (Dj 4, 20) geslo je ovogodišnjega Svjetskog dana misija, koji se slavi 24. listopada. Papa Franjo nas porukom poslanom pod tim geslom poziva na oduševljeno svjedočenje susreta sa živim Bogom, koji dotiče i obnavlja živote. Govoriti o vlastitom iskustvu Boga koji je prisutan u našim životima nije samo obveza, već unutarnji poriv, koji je nemoguće i koji se ne smije ugušiti. „Priateljstvo s Gospodinom, vidjeti ga kako liječi bolesne, blaguje s grješnicima, hrani gladne, pristupa isključenima iz društva, dotiče nečiste, poistovjećuje se s potrebitima, poziva na blaženstva, uči na nov način i s vlašću, sve to ostavlja neizbrisiv trag, koji može pobuditi divljenje te ‘zaraznu’ radost i nesebičnost, koje se ne može obuzdati.“ (Papa Franjo) Bit kršćanskog života jest u naviještanjju i svjedočenju svih silnih djela koja nam Bog čini, kako onima koji su nam najbliži, tako i onima u udaljenim dijelovima svijeta do kojih još nije doprla radosna vijest.

Da bismo u sebi i u našim župnim zajednicama budili svjedočki i misionarski duh, i ove vam godine nudimo brošuru, nastalu u zajedništvu s Nacionalnom upravom Papinskih misijskih djela Bosne i Hercegovine, koja obiluje poticajnim sadržajima. Kao primjer aktivna i djelatna svjedočenja Božje ljubavi pred nama je ponovno lik službenice Božje **Pauline Marie Jaricot**, utemeljiteljice Djela za širenje vjere, čiji je plod Svjetski dan misija, a čiji nam život govori upravo o oduševljenu zauzimanju i traženju načina za pomoć onima koji su najpotrebitiji, bilo duhovno bilo materijalno.

Materijali koji se nude za osmišljavanje Dana misija odnose se na *liturgiju i animaciju*. U **liturgijskom dijelu** donosimo meditacije naših misionara na dnevna liturgijska čitanja u tjednu prije Misijske nedjelje, meditaciju za sam Svjetski dan misija, pripadajuću molitvu vjernika te predložak za euharistijsko klanjanje. **Animacijski dio** nudi jednu katehezu za niže i jednu za više razrede osnovne škole, kao i razmatranja slavnih otajstava *Misijske krunice*.

Vjerujemo da će u angažmanu za pripremu Misijske nedjelje biti poticajne riječi Papine i biskupove poruke, koje se nalaze na samom početku brošure, kao i nakane apostolata molitve, koje nam omogućuju da svi u molitvi budemo „jedno srce i jedna duša“ (usp. *Dj* 4, 32).

Želimo da nam svima i ovaj Svjetski dan misija bude prigoda za svjedočanstvo Božje ljubavi prema svakom čovjeku, ali i za svjedočanstvo naše međusobne ljubavi, koja ne ostaje samo na riječima, već se pokazuje i uzajamnim pomaganjem i konkretnim djelima.

S. Ivana Margarin, FDC

*S. Ivana Margarin, FDC,
nacionalna ravnateljica
Papinskih misijskih djela
u Republici Hrvatskoj*

Što je Svjetski dan misija?

Svake godine predzadnje nedjelje u listopadu je poseban dan. Svjetski dan misija spaja sve katolike svijeta u jednu zajednicu vjere. Na misi te Misijske nedjelje obvezujemo se našem zajedničkom pozivu da kroz krštenje budemo misionari molitvom, sudjelovanjem u sv. misi i velikodušno darujući prilog za Papinsko misijsko djelo za širenje vjere.

I ove godine, papa Franjo nas potiče da na Svjetski dan misija, ali i svakoga dana budemo misionari tako što ćemo živjeti svoj „poziv da iziđemo iz sebe samih iz ljubavi prema Bogu i bližnjemu pokazuje se kao prilika za solidarnost, služenje, posredovanje“.

Dok molimo i odgovaramo na Svjetski dan misija ovdje u domovini, povezujemo se s proslavama koje se održavaju u svakoj župi, sjemeništima i bogoslovijama, školama i samostanima diljem svijeta. Zajedno s Kristovom Crkvom pozvani smo pružiti molitvenu i materijalnu podršku najugroženijima u misijskim zemljama.

„Proslava Svjetskog dana misija ujedno nam pruža priliku još jednom potvrditi kako su molitva, promišljanje i materijalna pomoć prigode za djelatno sudjelovanje u Isusovu poslanju u njegovoj Crkvi. Svrha je ljubavi izražene u priložima, koji se prikupljaju na liturgijskim slavljinama na predzadnju nedjelju u listopadu, poduprijeti misijski rad koji u moje ime obavljaju Papinska misijska djela kako bismo izišli ususret duhovnim i materijalnim potrebama narodâ i crkava u čitavome svijetu, za spas sviju“.

U svijetu u kojemu nas toliko dijeli, Svjetski dan misija povezuje nas u želji da budemo misionari kako nas Isus poziva. Također, pruža nam se prilika za pomoć u širenju prisutnosti Crkve među siromašnima i marginaliziranim u više od 1111 biskupija u misijskim zemljama.

PAPINA SVJETSKA MOLITVENA MREŽA

Nakane apostolata molitve 2022.

SIJEČANJ

Za odgoj u bratstvu

Molimo da svi ljudi koji trpe diskriminacije i progone zbog vjere u društvima u kojima žive postignu priznanje svojih prava i dostojanstva koje izvire iz činjenice da su braća i sestre u ljudskoj obitelji.

VELJAČA

Za redovnice i posvećene žene

Molimo za redovnice i posvećene žene, zahvaljujući im za njihovo poslanje i smjelost, da nastave nalaziti nove odgovore suočene s izazovima našega vremena.

OŽUJAK

Odgovor izazovima bioetike

Molimo da mi kršćani, suočeni s novim bioetičkim izazovima, uvijek promičemo obranu života molitvom i socijalnim djelovanjem.

TRAVANJ

Za zdravstveno osoblje

Molimo da vlade i mjesne uprave podržavaju zauzetost zdravstvenoga osoblja u služenju bolesnicima i starijim osobama, posebice u najsiromašnijim zemljama.

SVIBANJ

Za vjeru mladih

Molimo da mladi, pozvani na život u punini, otkriju u Mariji način slušanja, dubinu razlučivanja, smjelost vjere i posvećenost služenju.

LIPANJ

Za obitelji

Molimo za kršćanske obitelji svega svijeta, da konkretnim djelima žive zahvalnost ljubavi i svetost svagdašnjega života.

SRPANJ

Za starije osobe

Molimo za starije osobe, koje čine korijen i pamćenje nekog naroda, da njihovo iskustvo i mudrost pomognu mlađima kako bi na budućnost gledali s nadom i odgovornošću.

KOLOVOZ

Za male i srednje poduzetnike

Molimo da mali i srednji poduzetnici, teško pogođeni gospodarskom i društvenom krizom, nađu potrebna sredstva za nastavljanje vlastite djelatnosti u službi zajednica u kojima žive.

RUJAN

Za ukidanje smrtno kazne

Molimo da u zakonodavstvima svih zemalja svijeta bude ukinuta smrtna kazna, koja napada nepovrjedivost i dostojanstvo osobe.

LISTOPAD

Za Crkvu otvorenu svima

Molimo da Crkva, živeći sve više sinodalnost, te vjerna Evanđelju i smjela u naviještanju, bude mjesto solidarnosti, bratstva i prihvaćanja.

STUDENI

Za djecu koja trpe

Molimo da se djeci koja trpe – onoj koja žive na ulici, žrtvama rata, siročadi – omogući odgoj te da mogu otkriti obiteljsku ljubav.

PROSINAC

Za volonterske organizacije

Molimo da volonterske organizacije i one koje promiču humani napredak pronađu osobe koje se žele založiti za opće dobro i koje traže uvijek nove putove suradnje na međunarodnoj razini.

**„Ne možemo
ne govoriti
što vidjesmo
i čusmo“**

(Dj 4, 20)

PORUKA SVETOG OCA FRANJE ZA SVJETSKI DAN MISIJA 2021.

Draga braćo i sestre,

kada iskusimo snagu Božje ljubavi, kada prepoznamo njegovu očinsku prisutnost u našem osobnom i zajedničkom životu, ne možemo ne naviještati i dijeliti s drugima *ono što vidjesmo i čusmo*. Isusov odnos s njegovim učenicima, njegovo čovječstvo, koje se objavljuje u otajstvu utjelovljenja, u njegovu evanđelju i u njegovu vazmenom otajstvu, pokazuju nam koliko Bog ljubi nas ljude i da su naše radosti i naše patnje, naše želje i naše tjeskobe ujedno i njegove (usp. Drugi vatikanski koncil, past. konst. *Gaudium et spes*, 22). Sve nas u Kristu podsjeća da mu svijet u kojemu živimo i njegova potreba za otkupljenjem nisu tuđi i poziva nas da se osjećamo aktivnim dijelom toga poslanja: „Pođite stoga na raskrižja i koga god nađete, pozovite.“ (*Mt 22, 9*) Iz te samilosne ljubavi nitko nije isključen, nitko ju ne može doživljavati čime tuđim ili dalekim.

Iskustvo apostola

Povijest evangelizacije započinje oduševljenim traženjem Gospodina, koji poziva i želi uspostaviti sa svakom osobom, ondje gdje se ona nalazi, dijalog prijateljstva (usp. *Iv 15, 12 – 17*). Apostoli su prvi koji nam o tome govore, sjećajući se čak i dana i sata kad su ga susreli: „Bila je otprilike deseta ura.“ (*Iv 1, 39*) Prijateljstvo s Gospodinom, vidjeti ga kako liječi bolesne, blaguje s grešnicima, hrani gladne, pristupa isključenima iz društva, dotiče nečiste, poistovjećuje se s potrebitima, poziva na blaženstva, uči na nov način i s vlašću, sve to ostavlja neizbrisiv trag, koji može pobuditi divljenje te „zaraznu“ radost i nesebičnost, koje se ne može obuzdati. Kao što je govorio prorok Jeremija, to je iskustvo rasplamtjeli oganj njegove djelotvorne prisutnosti u našem srcu, koji nas tjera

vršiti poslanje, premda ponekada za sobom povlači žrtve i nerazumijevanja (usp. 20, 7 – 9). Ljubav je uvijek u pokretu i pokreće nas da s drugima dijelimo najljepši navještaj i izvor nade: „Našli smo Mesiju!“ (Iv 1, 41)

S Isusom smo vidjeli, čuli i iskusili da sve može biti drugačije. On nas je već sada uveo u buduća vremena, dozivajući nam u pamet bitnu značajku našeg čovječstva, koja je mnogo puta zaboravljena: „stvoren i za puninu koja se može postići samo u ljubavi“ (enc. *Fratelli tutti*, 68). To su nova vremena, koja pobuđuju vjeru koja može dati poticaj inicijativama i oblikovati zajednicu, polazeći od muškaraca i žena koji uče preuzimati na sebe teret vlastite i krhkosti drugih ljudi, promičući bratstvo i socijalno prijateljstvo (usp. *ibid.*, 67). Crkvena zajednica pokazuje svoju ljepotu svaki put kad se sa zahvalnošću spominje da je Gospodin prvi nas ljubio (usp. *1 Iv* 4, 19). „Gospodinova posebna ljubav nas iznenađuje, a čuđenje, po svojoj naravi, ne može se s naše strane ni posjedovati ni nametati. [...] Jedino tako može procvasti čudo besplatnosti, besplatna sebedarja. I misijski se žar ne može nikada steći misaonim naporom ili promućurnošću. Staviti se ‘u stanje misije’ odraz je zahvalnosti.“ (*Poruka Papinskim misijskim djelima*, 21. svibnja 2020.)

Ipak, vremena nisu bila laka; prvi su kršćani započinjali svoj vjerski život u neprijateljskome i tešku okruženju. Iskustva marginalizacije i zatočeništva isprepletala su se s unutarnjim i vanjskim otporima, koji kao da su proturječili, pa čak i negirali ono što su vidjeli i čuli. Ali sve to ne samo da nije predstavljalo teškoću ili prepreku koja bi ih mogla dovesti do toga da se prignu ili zatvore u sebe same, nego ih je nagnalo da svaku nepriliku, protivštinu i teškoću pretvore u prigodu za poslanje. Same ograničenosti i prepreke po-

stale su povlašteno mjesto za poma-
zanje svega i svakoga Gospodinom
Duhom. Ništa i nitko nije mogao biti
isključen iz oslobadajućeg navještaja.

O svemu tome imamo živo svje-
dočanstvo u *Djelima apostolskim*,
knjizi koju učenici misionari uvijek
imaju pri ruci. To je knjiga u kojoj se
opisuje kako je evanđelje, ondje gdje
se pronosilo, uvijek ostavljalo iza
sebe ugodan miris, pobuđujući ra-
dost koju samo Duh može dati. Knji-
ga *Djela apostolska* uči nas uvijek se
u kušnjama čvrsto držati Krista, da
bi u nama sazrelo „uvjerenje da Bog
može djelovati u svakoj situaciji, pa i
usred prividnih neuspjeha“, kao i si-
gurnost „da onaj tko se žrtvuje i daje
Bogu iz ljubavi sigurno će biti plo-
dan“ (apost. pob. *Evangeliij gaudium*,
279).

Tako i mi: ni sadašnji povijesni
trenutak nije lak. Ova situacija pan-

demije iznijela je na vidjelo i još više
povećala žalost, samoću, siromaštvo
i nepravde, od kojih su mnogi već i
ranije trpjeli, i razotkrila je naše laž-
ne sigurnosti, podjele i polarizacije,
koje nas tiho uništavaju. Najslabiji i
najranjiviji još su snažnije doživje-
li svoju slabost i ranjivost. Iskusili
smo obeshrabrenost, razočaranost,
muku. Nije nam mogla promaći ni
konformistička gorčina koja oduzi-
ma nadu. Mi međutim „ne propovi-
jedamo same sebe, nego Krista Isusa
Gospodinom, a sebe slugama vašim
poradi Isusa“ (2 *Kor* 4, 5). Zato u na-
šim zajednicama i našim obiteljima
slušamo jeku riječi života, koja se
razliježe našim srcima i govori nam:
„Nije ovdje, nego uskrsnu!“ (*Lk* 24, 6)
To je riječ nade koja zatire svaki de-
terminizam i onima koji dopuste da
ih dotakne daruje potrebnu slobodu
i odvažnost da ustanu na noge i kre-

ativno traže sve moguće načine življenja samilosti, „sakramental“ Božje blizine nama ljudima, koji ne ostavlja nikoga ležati kraj puta. U ovom vremenu pandemije, suočeni s napašću prikrivanja i opravdavanja ravnodušnosti i apatije u ime zdrave „socijalne distancije“, prijeko je potrebno *poslanje samilosti*, koje može pretvoriti nužnu distanciju u mjesto susreta, skrbi i promicanja. „Što vidjesmo i čusmo“ (Dj 4, 20), milosrđe koje nam je iskazano, pretvara se u uporišnu točku i daje nam vjerodostojnost koja nam omogućuje povratiti zajedničku strast za stvaranje „zajednice pripadnosti i solidarnosti, čemu se moraju posvetiti vrijeme, trud i dobra“ (enc. *Fratelli tutti*, 36). Božja je riječ ona koja nas svakodnevno otkupljuje i spašava od izgovora koji nas vode tomu da se zatvaramo u najkukavniji od svih skepticizama:

„Ionako će sve opet biti isto, ništa se ne će promijeniti.“ A na pitanje: „Zašto bih se trebao odricati svojih sigurnosti, lagodnosti i užitaka ako ne mogu vidjeti nikakav važan rezultat?“, odgovor je uvijek isti: „Isus Krist je izvojevao pobjedu nad grijehom i smrću i sad je svemogućí. Isus Krist doista živi“ (usp. apost. pob. *Evangelii gaudium*, 275), i želi da i mi budemo živi, da budemo braća i da znamo u sebe primiti i s drugima dijeliti tu nadu. U sadašnjim okolnostima prijeko su potrebni misionari nade, pomazani od Gospodina, koji su kadri na proročki način podsjećati da se nitko ne može sâm spasiti.

Neka se i iz našeg grla, kao u apostola i prvih kršćana, iz sve snage zabori ono: „Ne možemo ne govoriti što vidjesmo i čusmo.“ (Dj 4, 20) Sve što smo primili, sve što nam je Gospodin postupno darivao, dao nam je da bi-

smo se mogli time služiti i besplatno drugima davati. Kao što su apostoli svojim očima vidjeli, čuli i rukama opipali Isusovo spasenje (usp. *1 Iv* 1, 1 – 4), tako mi danas možemo trpeće i slavno Kristovo tijelo doticati u svakodnevnom životu i smoći hrabrosti sa svima dijeliti sudbinu nade, taj nedvojbeni znak koji je plod spoznaje da je Gospodin uvijek uz nas. Kao kršćani ne možemo zadržati Gospodina samo za sebe: evangelizacijsko poslanje Crkve svoju punu i javnu vrijednost očituje u promjeni svijeta i očuvanju stvorenja.

Poziv svakomu od nas

Tema ovogodišnjega Svjetskog dana misija, „*Ne možemo ne govoriti što vidjesmo i čusmo*“ (*Dj* 4, 20), poziv je svakomu od nas da „preuzmemo odgovornost“ i upoznamo druge s onime što nosimo u srcu. Po tom je poslanju Crkva uvijek bila prepoznatljiva: „Ona je upravo radi navještanja evanđelja.“ (Sveti Pavao VI., apost. pob. *Evangelii nuntiandi*, 14)

Naš vjerski život naime, kad se odvajamo od drugih ili se zatvaramo u male skupine, kopni, gubi proročki duh i sposobnost divljenja i zahvalnosti. Po samoj svojoj dinamici on zahtijeva veću otvorenost, kojom možemo doći do svih i zagrliti ih. Prvi kršćani ne samo da nisu podlegli napasti zatvaranja u neku elitu, nego su bili privučeni od Gospodina i novog života, koji je on nudio – poći među narode svjedočiti ono što su vidjeli i čuli: Božje kraljevstvo je blizu. Činili su to s velikodušnošću, zahvalnošću i plemenitošću onih koji siju svjesni da će drugi uživati plodove njihova truda, zalaganja i njihove žrtve. Zato volim podsjetiti da „čak i oni koji su najslabiji, ograničeni i koji nose rane na svojoj duši mogu biti misionari na svoj način, jer se uvijek treba omogućiti da se dobro prenosi, čak i ako koegzistira s mnogim slabostima“ (posin. apost. pob. *Christus vivit*, 239).

Na Svjetski dan misija, koji se svake godine slavi pretposljednje nedjelje listopada, sjećamo se sa za-

hvalnošću svih onih koji nam svojim svjedočanstvom života pomažu obnoviti naš krsni zavjet da ćemo biti velikodušni i radosni apostoli evanđelja. Posebno se spominjemo onih koji su bili kadri krenuti na put, ostaviti zemlju i obitelj da bi evanđelje, bez odlaganja i strahova, došlo do narodā i gradova u kojima je mnogo onih koji su žedni blagoslova.

Razmišljanje o njihovom misijskom svjedočenju potiče nas da budemo hrabri i ustrajno molimo „gospodara žetve da radnike pošalje u žetvu svoju“ (Lk 10, 2). Svjesni smo naime da poziv na poslanje nije nešto što pripada prošlosti ili romantična uspomena iz nekih drugih vremena. Isusu danas trebaju srca koja znaju živjeti poziv kao pravu ljubavnu priču, koja će ih potaknuti ići na periferije svijeta da postanu vjesnicima i oruđima samilosti. Poziv je to koji on upućuje svima, iako ne svakomu na isti način. Sjetimo se da ima periferija koje se nalaze blizu nas, čak i u središtu gra-

da ili u vlastitoj obitelji. Postoji također vid sveopće otvorenosti ljubavi, koji nije zemljopisni nego egzistencijalni. Uvijek, ali napose u ovim vremenima pandemije, važno je svaki dan rasti u sposobnosti da proširimo svoj vlastiti krug i dođemo do onih za koje ne doživljavamo spontano da pripadaju „našem interesnom svijetu“, iako su tu blizu nas (usp. enc. *Fratelli tutti*, 97). Vršiti svoj poslanje u životu znači odvažiti se gajiti iste osjećaje kao Isus Krist i vjerovati s njime da je osoba uz mene moj brat i moja sestra. Neka njegova suosjećajna ljubav probudi i naše srce i sve nas učini učenicima misionarima.

Neka Marija, prva učenica misionarka, poveća u svim kršćanicima želju da budu sol i svjetlo u našim zemljama (usp. Mt 5, 13 – 14).

Rim, Sveti Ivan lateranski,
6. siječnja 2021.,
svetkovina Bogojavljenja

Franjo

Poruka predsjednika Vijeća za misije HBK

Draga braćo i sestre!

Kad sam uzeo u ruke ovogodišnju poruku pape Franje za Svjetski dan misija, zapelo mi je za oko da je poruka napisana već 6. siječnja, na svetkovinu Bogojavljenja, a da je tema ovogodišnjega Svjetskog dana misija svjedočenje apostola nakon Isusova uskrsnuća: „Ne možemo ne govoriti što vidjesmo i čusmo.“ (*Dj* 4, 20)

Kad je riječ o vidjeti i čuti, Isusovi apostoli imaju preteče. Ima netko tko ne pripada Izabranom narodu a davno prije njih je vidio i čuo za Isusa Krista. Bili su to upravo Mudraci s istoka, koji su ušli u kuću i ugledali dijete s Marijom, majkom njegovom, pali ničice pred njim, poklonili mu se i prinijeli mu svoje darove (usp. *Mt* 2, 11). Očito je da oni koji su prevalili tolik put da bi vidjeli novorođenog kralja nisu mogli ne govoriti o onome što su vidjeli i čuli.

U Mudracima možemo vidjeti sve one narode koji nemaju biblijsku i kršćansku objavu, koji nisu čuli za Mesiju i Spasitelja Svijeta, ali negdje u dnu svoje duše i svojeg bića imaju jednu iskonsku želju i potrebu da upoznaju onu vječnu Istinu koja se zove Isus Krist.

Vjerujem da bi to mogli potvrditi i posvjedočiti mnogi naši misionari i misionarke, koji diljem svijeta nailaze na plodno tlo, koje željno iščekuje rosu i kišu evanđeoske poruke.

Misionari i misionarke oni su koji ne mogu šutjeti, nego moraju govoriti ono što su u svojem redovničkom i svećeničkom životu iskustveno doživjeli i tko je onaj koji ih iznutra potiče i goni da ostave sve te poput praoca naše vjere Abra-

hama pođu u nepoznato, vođeni i poslušni jedino Božjemu glasu i njegovu nadahnuću.

U duhu sveopće evangelizacije i sve veće svijesti da je cijela Crkva pozvana i poslana, tj. da svaki od nas po sakramentu krštenja dobiva i poslanje svjedočenja za Isusa Krista, veoma se radujemo što se posljednjih godina osobito među mlađim vjernicima javlja želja i potreba da kao volonteri pođu u misijska područja i da po završetku studija ili nakon već određenih godina radnog iskustva stave svoje znanje i sposobnosti na dobrobit tamošnjeg svijeta te i taj određeni vremenski period i sami iskuse kako se Bog u svojoj ljubavi i dobroti ni od koga ne da nadvisiti, jer su misionari i misionarke najpovlašteniji među vjerovjesnicima, jer prije svih drugih vide opipljive plodove svojeg rada.

Misionarski bi se rad mogao usporediti s radom zemljoradnika, koji svedevice uživaju u svojem radu, jer gledaju kako njihov trud i znoj nisu bili uzaludni nego ono što su posijali i što obrađuju svaki dan sve više raste, razvija se i plod donosi.

Vjerujem da će se svaki od naših volontera i volonterki vratiti svom domu s jednim bogatim iskustvom i da neće moći ne govoriti o onome što su vidjeli i čuli, što su živjeli i proživjeli, jer su se uvjerali da Gospodin velikodušno nagrađuje njihovu nesebičnost i već ovdje na zemlji daje da ubiru plodove svojeg rada.

Svjetski misijski dan osobito je pogodan trenutak, koji treba iskoristiti cijela naša domovinska Crkva, da bi na iskustvu naših misionara, misionarka i kršćanskih volontera ponovno otkrila vrijednost i snagu molitve, rada, odricanja i žrtve, kao najprikladnijih načina i sredstava koji ispunjavaju, obogaćuju i osmišljavaju život svakog čovjeka.

Neka nas na putu izgradnje kraljevstva Božjega u svijetu ne pokoleba ni ovaj nesretni virus, koji sigurno nije s neba pao, nego je plod mnogih mračnih sila ovog svijeta i koji je i mnoge od naših misionara i misionarka omeo u njihovu dolasku u domovinu, gdje bi nas svojom prisutnošću i iskustvom misionarskog rada osvježili i obogatili te unijeli nov žar i polet među nas i naše zajednice, koje su možda već pomalo klonule i predale se letargiji životarenja.

U ovogodišnjoj poruci za Svjetski dan misija papa Franjo govori da su nam „u sadašnjim okolnostima prijeko potrebni misionari nade“.

Ne tako davno papa Benedikt XVI. jednu je cijelu svoju encikliku posvetio nadi: *Spe salvi (U nadi spašeni)*. Svojim pronicavim duhom i umom papa Benedikt pristupa nadi s mnogo različitih stajališta, ali nakon svega uvjerenost tvrdi: „Istina je da je onaj tko ne pozna Boga, pa gajio on mnoge nade, zapravo bez nade, lišen one velike nade koja je glavni oslonac u životu (usp. *Ef 2, 12*).

Prava, velika čovjekova nada, koja opstaje unatoč svim razočaranjima, može biti samo Bog – Bog koji nas je ljubio i ljubi nas ‘dokraja’, sve dotle ‘dok se sve ne ispuni’ (usp. *Iv* 13, 1 i 19, 30). Onaj koga ljubav dotakne počinje shvaćati što ‘život’ stvarno jest.“ (*Spe salvi*, br. 27.) „Zajedništvo s Isusom Kristom za sobom povlači zajedništvo s drugima, sa svima. On nas obvezuje da živimo za druge, ali samo u zajedništvu s njim moguće je doista živjeti za druge, za sve ljude. [...] Živjeti za njega znači dopustiti da nas on privuče da živimo ‘za druge.’“ (*Spe salvi*, br. 28.)

Iz tih nekoliko misli koje smo istrgnuli iz te prebogate enciklike o nadi pape Benedikta XVI. jasno se zrcali misionarski duh svih onih koji se i danas odazivaju pozivu Isusa Krista i spremno napuštaju svoj dom i zavičaj i odlaze onima kojima će služiti poput Milosrdnog Samaritanca, vođeni i oboružani jedino vjerom i ljubavlju prema Bogu i bližnjemu.

I dok smo ove misijske nedjelje na osobit način u duhu, molitvama i dobrim djelima povezani s našim misionarima i misionarkama, kao i s našim misijskim volonterima i svim dobročiniteljima i prijateljima misija, molimo Gospodara žetve da istim misionarskim žarom i zanosom prožme cijelu našu Crkvu i sav svijet, da bi evanđeoska poruka i kršćanske vrijednosti zaživjele na dobrim i zdravim kršćanskim korijenima, jedinima na kojima se može graditi siguran i postojan život pojedinca, obitelji, naroda i svega stvorenoga.

Krk, 19. rujna 2021.

*† Ivica Petanjak,
biskup krčki,
predsjednik Vijeća
HBK-a za misije*

Naša tema

**Pauline Marie
Jaricot**

Obraćenje koje vodi k djelovanju

(Pauline Marie Jaricot)

Crkva tijekom svoje povijesti svjedoči mnogim obraćenjima, tj. životima koji su išli u različitim smjerovima od Boga, a onda se isto tako na različite načine njemu vraćali, dajući nam neprocjenjivo svjedočanstvo Božje ljubavi i milosrđa. Iako svaki čovjek ima vlastitu životnu priču, ono što je zajedničko svim obraćenjima jest to da osoba u nekom periodu ili čak u jednom trenutku (ponovno) povjeruje u Božju ljubav, dozvoli Gospodinu da joj otkrije njezinu istinu, istinu koja je dotada bila skrivena grijesima. Obraćena osoba ulazi u radost zbog Božjeg pogleda i njegova bezuvjetnog prihvaćanja, nalazi njegovo lice, prihvaća njegovu volju i otvara se njegovu Srcu. Nakon susreta sa živim Bogom više ništa nije i ne može biti isto. Iskustvo Boga koje osoba ima u svojem životu ne može ju ostaviti ravnodušnom, ono ju potiče na djelovanje, jer je želja da svi osjete tu iscjeljujuću

Božju ljubav toliko jaka da se o njoj ne može šutjeti. „Ne možemo ne govoriti što vidjesmo i čusmo“ (Dj 4, 20), stoji i u *Djelima apostolskim*, u kojima se opisuje zgodna u kojoj Petar i Ivan unatoč zapovijedi Vijeća da ne smiju propovijedati odgovaraju tom rečenicom, pokazujući da je nemoguće držati za sebe Božja djela i njegove zahvate u životima ljudi. Upravo tako i sve poznate nam i manje poznate osobe u povijesti Crkve nakon Božje intervencije u njihovu životu nisu ostale pasivne, nisu o tome šutjele, već su pronalazile način da prenesu svoje iskustvo drugima i da Božja ljubav, koju su iskusile u svojem životu, postane djelatna prema bližnjima.

Isto se dogodilo i u životu uskoro blažene **Pauline Marie Jaricot**, utemeljiteljice misijskog Djela za širenje vjere. Paulinino svjedočanstvo i njezina ostavština ukorijenjeni su u univerzalnu Crkvu: Djelo za širenje

vjere, koje je osnovala, proglašeno je papinskim 1922. Danas je to prvo od četiriju papinskih misijskih djela i prisutno je u više od 140 zemalja širom svijeta te pridonosi crkvenomu životu mladih.

Pauline Marie Jaricot rođena je u Lyonu 22. srpnja 1799. godine. Posljednja je od sedmero djece iz obitelji trgovca svilom. Krštena je u tajnosti svojeg doma od svećenika odana Rimu. Imala je sretno djetinjstvo i mladost među svojim brižnim roditeljima, u dobrodušnosti i zaštiti svojih braće i sestara. Pauline i njezin brat Phileas bili su nerazdvojni. Dok su odrastali, sanjali su o tome da postanu veliki misijonari. No, odrastajući u Lyonu, kao i svi mladi onog doba, Pauline je provodila vrijeme u druženjima i zabavama, prepuštajući se sve više taštini i izvanjskoj ljepoti. Ipak se u jednom trenutku događa da ju svo blještavilo vanjskog svijeta više nije zadovoljavalo te sama svjedoči: „Imala sam oko sedamnaest godina kad je moje jadno srce, umorno od svoje besplodne potrage za blaženstvom, u korumpiranu i pokvarenu svijetu, konačno odlučilo ispraviti svoju nedosljednost prema svojem Bogu. (...) S nestrpljenjem sam tražila nešto što bi moglo ispuniti neizmjernost mojeg srca. Samo mi je Isus mogao ponuditi ono što

sam toliko dugo željela.“ Pauline je bila spremna ići tako daleko da svoje obraćenje uspoređuje s obraćenjem svetog Pavla, a u svećeniku kojemu se bila povjerila prepoznala je Ananiju. To što sebe naziva „jadnom“, ne smije nas iznenaditi. Ne kaže li to isto sveti Pavao za sebe nakon susreta s Kristom na putu za Damask: „Najposlije, kao nedonoščetu, ukaza se i meni.“ (1 Kor 15, 8) U izrazima koji se čine pretjeranima i emotivnima prepoznamo duhovnu borbu koju mlada žena proživljava. To je put kojim svaki učenik Isusa Krista prolazi, da bi se otrgnuo od lažne sigurnosti i osjećaja napuštenosti od božanske ljubavi. Odgovor nakon te duhovne borbe jest Paulinino potpuno predanje Bogu: „Osjećam da se pod njegovim okripljem izručujem ljubavi. (...) Bog mi je dao nepokvareno srce“, kaže ona, „dobro i gorljivo za pobožnost. Urezao je u njega, mada je bilo još mlado, ljubav prema zapovijedima i prihvaćanje pokore. Nisam rođena da volim na način svijeta i stvorenja. Moja duša je toliko gorljiva i nedjeljiva da se ne može vezati za nešto što će propasti. Ne može služiti dvojici gospodara odjednom...“ Pauline nakon toga prekida sa svojim dotadašnjim interesima i navikama. Uvidjela je nestalnost i prolaznost ljud-

skog postojanja te ispraznost svojih ovozemaljskih težnja, koje su dotada bile usmjerene na modu, ljepotu i prihvaćanje u imućnim i utjecajnim društvenim krugovima.

Predanje Gospodinu kod Pauline stvara mir i radost. Međutim, iako obraćena, Pauline i dalje ostaje ista, žestoka temperamenta, i trebat će joj mnogo godina da njime ovlada, da se dokraja zaljubi u Boga i postane žena akcije i zrele kontemplacije. „Uvijek sam u sebi čula skriveni glas koji mi je govorio: ‘Bog želi da služiš njegovoj slavi! Izabrana si da ispuniš tajne planove.’“ „Čega bih se trebala bojati, ja sam s Isusom“ – zapisala je Pauline u svojim duhovnim bilježnicama.

Pauline pokazuje stvarnost svojeg obraćenja u konkretnim djelima. „Bog me priprema za djela dobročinstva prema bližnjemu.“ U svojem novom životu Pauline stavlja u djelo Isusovu riječ: „Ljubavi svoga bližnjega kao sebe samoga“ (Mt 22, 39), prihvaća jednostavnost koju Isus daruje onima koji mu se predaju. Njezin misijski žar plodonosan je jer je povezan s Gospodinom. On je sigurnost njezina izbora: „O Isuse, tvoj izbor je pao na mene ... jer sam najslabija od svih stvorenja.“ Pauline u sebi osjeća da je

pozvana na siromaštvo, siromaštvo koje, providonosno, najavljuje bijedu u kojoj će dočekati kraj svojeg života. No trebalo je najprije hodati, živjeti, a ona je bila spremna, otvorena za apostolat, za poslanje koje joj je Gospodin namijenio i iz godine u godinu dozret će do utemeljiteljice misijskog Djela za širenje vjere. „Živa Krunica“, rad za radnike i širenje vjere s vremenom će poprimiti sve jasnije crte i postati njezin *raison d'être*. Postala je čudesna žena koja će obilježiti Crkvu. Svoja nadahnuća crpila je iz molitve, posebno prema Djevici Mariji, iz karitativnosti kojom želi doprijeti do najsiromašnijih, iz vjernosti Crkvi, koja naviješta Kristovo spasenje.

Njezina poruka i dan-danas je od ključne važnosti za misijsko djelovanje Crkve: najjednostavniji i najučinkovitiji način pomaganja misija nalazi se u zajedničkoj molitvi i zajedničkom djelovanju.

Sveti otac Franjo 26. svibnja 2020. odobrio je dekret kojim se priznaje čudo koje otvara put k proglašenju blaženom Pauline Marie Jaricot (1799. – 1862.), utemeljiteljice Djela za širenje vjere, prve misijske „društvene mreže“.

Liturgija

Homilije za 28.
tjedan
kroz godinu

29. nedjelja
kroz godinu
- Svjetski
dan misija

Dragi vjernici,
dragi prijatelji misija!

Starogrčka riječ *leukos* može se prevesti na hrvatski jezik kao *sjajan, jasan*. To je korijen našega vlastitog imena Luka. Svake godine istog datuma, 18. listopada, Katolička crkva slavi blagdan sv. Luke evanđelista. Koliko znamo, Luka je bio pobožan i intelektualno obdaren liječnik svojeg vremena te oduševljen pobornik novosti i svježine radosne vijesti evanđelja Isusa Krista, vjerojatno privučen prvoj kršćanskoj zajednici propovijedima sv. Pavla. Podrijetlom je iz sirijskog grada Antiohije, u kojem će se prvi puta u povijesti sljedbenici i učenici Isusa iz Nazareta nazvati kršćanima. Marljiv zapisničar pouka i poruka i vjeran svjedok i pratilac u dobru i zlu apostola naroda, sv. Luka ostavio nam je u nasljeđe dva izvještaja velike duhovne i literarne ljepote, treće evanđelje i *Djela apo-*

stolska. Zaljubljen u riječ Božju, pisac je posebno zahvaćen sigurnošću i istinitošću objave Božje svim pucima svijeta u osobi Isusa Krista. Luka bi htio oduševljeno prenijeti polog vjere i svojim donedavnim sugrađanima i suvjernicima starodrevne poganske tradicije i religije. Stoga ih poziva na obraćenje i napuštanje starih umišljnja i tlapnja iz mnogoboštva i nećudoređa, u kojima se uglavnom živjelo u tim stranama ondašnjega Rimskog Carstva. Njegovo misijsko djelovanje obilježeno je naviještanjem beskrajna Kristova milosrđa za grešne i zalutale. Općenito se u Crkvi Lukino evanđelje oduvijek naziva blagovijest – blaga vijest Spasiteljeva. Kažu da je i sam Dante Alighieri u svojoj čuvenoj *Božanskoj komediji* spomenuo sv. Luku kao propovjednika Kristove blagosti. Dva Lukina zapisa od samih su početaka (p)ostala pravo svjetlo i duhovni vodič za braću mu iz poganstva. Više

od svega bilo mu je na srcu otvoriti uspavane i zamračene savjesti za Božji poziv i obećanje otkupljenja i vječnog života.

Znamo da su svi svetopisamski autori pojedinačno djelovali i sročili svoje tekstove pod snažnim utjecajem i nadahnućem Duha Svetoga. To je bila osnovna značajka i onoga prvog misionarskog zanosa, zalaganja i naviještanja velika djela Spasenja, od Pedesetnice nadalje. Ohrabreni i osnaženi darovima Duha Božjega, prvi će nesebični sijači istine, unatoč silnim otporima i protivljenjima, pa i bolnim prognostvima od revnih pristaša i službenika jednoga okoštalog i nepropusnoga višebožaćkog sustava praznovjerja i privilegija, ipak ustrajati u evangeliziranju i razbijanju tame, dobar boj bijući u praskozorje mlade Crkve u službi Božjeg plana spasenja najvećega mogućeg broja svojih suvremenika.

Tijekom svojega trogodišnjega javnog života Isus će u jednom trenutku prvi puta poslati svoje najbliže suradnike u beskrajnu žetvu duša, koja se već bjelasa za blaženo i vječ-

no kraljevstvo Božje. Pothvat jednom zauvijek i nepovratno u pokretu, do posljednjeg trenutka ljudske povijesti. Time su postavljeni temelji misijskomu djelovanju Crkve kroza sve naraštaje na zemlji, bez razlike. Svaka žetva pretpostavlja pomno pripravljenu sjetvu. Iako konačni prinos ne ovisi samo o marljivosti i bistrini sijača, nego i o naklonosti prirodnih elemenata i nekim drugim okolnostima, spremnosti i strpljivosti, napor i dobra volja nezamjenjivi su u postupku pripremnih radova. U našem slučaju i vjerskom ozračju plemenitost apostolskih djelatnika neizostavno mora biti popraćena snagom Duha i milošću, bez kojih je radost konačne uspješne žetve nezamisliva. Poslanje (misijska) krštenih i obraćenih svećenika i vjernika, mlađih i starijih, muškaraca i žena u narodima oduvijek je bilo i ostat će vrlina i posebna naklonost Božja. Potrebnoj spremnosti za navještaj evanđelja milosni darovi i snaga zajamčeni su u izobilju. Obilježeni i utvrđeni sakramentima krštenja i potvrde, zapravo smo svi na neki na-

čin, kao vjernici, pozvani i poslani na svjedočenje za istinu vjere, koja spašava i vodi u život. Ovo je plan i volja Božja: okupiti sve puke u jedno pod pastirskom palicom Krista Otkupitelja. Pritom ne možemo zaboraviti da je sve u konačnici djelo Providnosti, a mi samo skromni suradnici i sluge beskorisne, bez kojih Gospodin ipak ne želi djelovati i jednom ostvariti ono krajnje i najveće dobro – udioništvo u radosti i blaženstvu božanskog života svih ljudi dobre volje.

Vjerujem da ono što Bog traži od svakoga od nas jest naša potpuna i srčana vjernost kršćanskomu pozivu. Bez zadržke i dokraja. Sve to utoliko više izgleda sržno i hitno potrebno u našem vjerski i moralno nestabilnu vremenu, u kojem svjedočimo sada već proširenu otklonu i otpadu od vjerskih zasada i uvjerenja značajna broja upravo sinova i kćeri Crkve širom svijeta. Bez radosno praktične vjere, u zahvalnosti i evanđeoskih savjeta, kao i moralnih pravila utemeljenih na zapovijedima koje ne

podliježu mušicama i pomodarstvu vremena, nije moguće istinski živjeti i posvjedočiti radosnu vijest ni najbližemu susjedstvu, a kamoli primjereno u najudaljenijim misijskim područjima na kontinentima. Isus Krist je mudrost Božja, glava i vođa novog čovječanstva, koje vjeruje u Boga, klanja mu se i ljubi bližnjega svoga. On nas sve poziva na banket i gozbu u domu Oca svojega. Stoga su potrebni, danas možda više nego ikada prije, neustrašivi svjedoci vjere u srazu sa sumnjama, ironijom i odbacivanjem okoliša.

Otvrdnuće srdaca i nedostatak poniznosti te otvorenosti duša za riječ nisu ništa novo pod suncem. To je razlog više i opravdanje da se svjesni vjernici nastave u međuvremenu hraniti molitvom i tajnama vjere te djelima izvorne ljubavi. Jedino tako možemo svi zajedno ustrajati i polučiti plod i rod za krajnju obilnu žetvu i neprolaznu Božju vladavinu pravde, mira i radosti. Da život imaju, u izobilju, za svu vječnost!

Dragi vjernici,
dragi prijatelji misija!

Vrijeme pandemije od veljače prošle godine ovilo je cijelo čovječanstvo tamom neizvjesnosti, stavljajući pred nas danomice pitanje naše pripravnosti i naše odgovornosti kao društvene zajednice i kao pojedinca kršćanina. Upravo u tami života snaga svjetla pokazuje svoju jedinstvenu moć; u tami ove velike egzistencijalne ekonomske krize svjetlo vjere postaje jedina snaga koja nam osvjetljuje dušu i ukazuje put koji nam je slijediti u nadi i u vjeri da nas Božja ljubav i prisutnost nikada ne napušta. U vrijeme u kojem pišem ovu propovijed Brazil je dostigao tužnu brojku od 550 000 mrtvih od koronavirusa, a svaki dan umire više od tisuću ljudi. Od populacije koja broji 220 milijuna ljudi kompletno je cijepljeno tek 17 % stanovništva.

Pandemija Covid-19 sve nas je u početku zatekla nepripremljene: znanstveno, duhovno, materijalno,

egzistencijalno, socijalno. Nepripremljenost, koja je rezultat neznanja, neupućenosti i neiskustva, u početku je gotovo neizbježna. No velik je problem i grijeh kada nepripremljenost za pandemiju postane štit za našu trajnu ignoranciju i ravnodušnost ili pak odabrano ideološko i političko stajalište jedne vlade, koja, umjesto da uloži sve svoje snage i sredstva u spašavanje života ažurnom nabavom cjepiva izravno od proizvođača, koristi pandemiju da posredovanjem ministarstva zdravstva lažnim ugovorima o kupovini cjepiva od privatnih kompanija posrednika preusmjerava novac iz vladinih blagajna u korist vladinih zastupnika, koristeći inozemne račune u Singapuru – kao što je to slučaj u Brazilu. Upravo je istraga parlamentarne komisije o promašajima ministarstva zdravstva i vladinih dužnosnika donijela na svjetlo dana odgovornost predsjednika i ministarstva zdravstva za brazilsku tragediju Covid-19,

prouzrokovanu manjkom cjepiva i trajnim nijekanjem i dezinformacijama predsjednika i ministarstva zdravstva. Predsjednik Bolsonaro od početka pandemije insistirao je na lijeku za koji je znanstveno dokazano da je neefikasan za koronavirus. Propagirao je javno takav lijek i smjenjivao je sve ministre zdravstva koji su odbijali uvrstiti taj lijek kao dio preventivnog tretmana. U periodu od šest mjeseci, od kraja prošle godine do ožujka 2021., ministarstvo zdravstva konstantno je odbijalo ponudu cjepiva od „Pfizera“, da bi u isto vrijeme, u kratku roku, sklopili ugovor s posredničkom tvrtkom „Precis“ o kupovini 20 milijuna indijskog cjepiva *Covaxin*, trenutno najskuplje (17 dolara po dozi) i koji je još u istraživačkoj fazi.

Ilegalni ugovor između ministarstva zdravstva i indijske farmaceutske tvrtke „Bharat Biotech“, uz posredovanje privatne brazilske tvrtke „Precis“ i uz odobrenje predsjednika Bolsonara, samo je čekao vladinu

uplatu u vrijednosti od 45 milijuna dolara, koja je trebala biti uplaćena na račun jedne privatne posredničke tvrtke, po imenu „Madison“, u Singapuru. Međutim službenik ministarstva zdravstva po imenu Luis Miranda, koji radi na odjelu uvoza i izvoza, primijetio je nelogičnost i neregularnost ugovora te ga je odbio potpisati i prosljediti na naplatu – unatoč svim pritiscima i inzistiranju svojih nadređenih da učini suprotno. Upravo je on izašao u javnost i progovorio javno o tome kriminalnom djelu. Zahvaljujući hrabroj gesti toga „malog“ službenika, koji je tim činom riskirao svoju karijeru, pa čak i svoj život, prekinut je barem jedan veliki vladin kriminalni pothvat. Hrabro je to djelo svjetla, dobrote i istine, koje nas snaži na putu dobra i prisjeća da ćemo svi jednog dana, kada vratimo Bogu dar svojeg života, položiti račun za sva djela i nedjela, za sve prigode i propuste u kojima smo mogli svjedočiti o vrijednosti kraljevstva Božjega. U isto vrijeme prisjeća nas

da se priprava za kraljevstvo Božje oblikuje u svakoj našoj dnevnoj odluci i izboru da budemo svjetlo Kristovo u ovome povijesnom trenutku u kojem nam je Bog dao da živimo, da radimo i da vjerujemo.

Dok su jedni pripravnici i spremni dati svoj život da bi spasili druge, kao što to u ovoj pandemiji čine liječnici i medicinske sestre, drugi danonoćno snuju planove kako prevariti, zloupotrijebiti, izrabiti i zgrabiti što više za sebe.

Papa Franjo prisjeća nas u svojoj enciklici *Fratelli Tutti* da smo svi odgovorni jedni za druge i da smo po Kristu svi braća i sestre. Po krštenju smo postali djeca Božja i kao Božji sinovi i kćeri postali smo braća i sestre jedni drugima. Koliko smo uistinu blizu ili daleko od življenja toga bratsko-sestrinskog poziva u našoj obitelji, u našoj župnoj zajednici i u našem društvu? Odgovor na navedeno pitanje pokazatelj je naše stvarne pripravnosti za Kristov dolazak. Prijev današnjeg psalma ispunja nas nadom dok kličemo: „Evo dolazim, Gospodine, vršiti volju tvoju.“ A volja Božja je da kraljevstvo Božje (kraljevstvo mira, ljubavi, pravednosti, nade, dobrote) bude ovdje na zemlji kao što je na nebesima; to molimo

svaki dan u molitvi *Oče naš*. Biti pripravan za konačni susret s Kristom trajan je poziv za sve nas da u svagdanjem životu živimo vrijednosti kraljevstva Božjega. Nema puta svetosti bez milosrdne i sebedarne ljubavi prema Bogu i braći i sestrama.

Današnji odlomak *Evandjelja po Luki* poziva nas na duhovnu budnost u ljubavi. Poziva nas da živimo izgarajući u ljubavi za Boga i bližnjega, kao svijeće, koje jedino dok gore služe svrsi svojeg postojanja. Po krštenju je svjetlo Kristovo zasjalo u našoj duši i upravo smo to svjetlo Kristove ljubavi pozvani isijavati u našem životu, u našoj svakodnevnicu.

Kristova misija i život krajnje su označeni Božjom sebedarnom ljubavi u služenju. Ljubeći nas dokraja, Krist nas je otkupio za život vječni, oslobodivši nas od tereta grešnosti i

egocentričnosti te nas po snazi iste ljubavi učinio dionicima svoje milosti, kao što nas sveti Pavao prisjeća danas u svojoj *Poslanici Rimljanima* u prvom čitanju. Bog nas prvi uzljubi i sve dobro što činimo odgovor je na Božju bezuvjetnu i neograničenu ljubav prema nama.

Blago slugama koje gospodar, kada dođe, nađe budne u ljubavi prema Bogu i prema čovjeku!

Dragi vjernici,
dragi prijatelji misija!

U pripremi smo za Misijsku nedjelju, koja je srce Isusove poruke svima nama: „Idite po svem svijetu...“ (Mt 28, 19 – 20) Svi smo mi misionari, svi smo poslani svjedočiti Krista svojim životom, a po potrebi i riječju, u svojim obiteljima, na radu, odmoru... Mi se uvijek okupljamo slaviti sv. misu kao misionarska zajednica. Mi vjerujemo u Isusa i njegovo evanđelje; naša vjera je prazna ako nije misionarska. Crkva Kristova ne može opstati i rasti ako nije misionarska.

I ja, Dražan Klapež, dio sam tih milijuna ljudi koji, odazvavši se Isusovu pozivu, već 39 godina kao misionar djelujem u Tanzaniji, u Župi Dakawi, u Biskupiji Morogoro – Africi. Nastojim živjeti i širiti radosnu vijest Kristovu ovom narodu, koji od nas misionara puno toga očekuje. U sva 124 plemena koja žive izmiješana po čitavoj Tanzaniji, a imaju svoju kulturu i običaje, nije lako usaditi Kristovu radosnu vijest, osobito ljubavi. Naša mala kapljica u

oceanu poslanja Crkve pridonos je malomu pomaku u bolje.

Isusov primjer iz današnjeg ulomka *Lukina evanđelja* traži od svih nas pripravnost, budnost i vjernost za susret s Gospodinom. To svakim danom živimo. Svaka mala i velika djela koja s ljubavlju činimo učinit će nam taj susret s Gospodinom ljepšim, a ona djela u kojima nema ljubavi i koja su puna sebičnosti, ožalostit će nas.

Mi ovdje u Misiji Dakawi nastojimo učiniti ljudima život ljepšim, osobito onima najpotrebnijima. Prije nekoliko godina pogodila nas je smrt trudne majke s djetetom, pa smo zajedno s narodom počeli graditi dispanzer s rodilištem i klinikom koji ćemo uskoro otvoriti.

Naime naša mlada kršćanka, Masajka Suzana Lengairo, kojoj smo pomogli da završi srednju školu, udala se i počela svoj život u području Lumande, udaljenu od misije oko 15 kilometara. Počela je svoj mladi život živjeti s mladićem kojeg je voljela, ali je bio siromašan i nije imao puno krava. Učila je djecu čitati i pisati te ih poučavala vjeronauk. Sta-

rijim Masajima to baš nije bilo drago, jer su mislili da im djeca neće ići čuvati krave. Ipak su prihvatili i zavoljeli mladu Suzanu kad su vidjeli da njihova unučad i djeca polako uče čitati i pisati, a da i dalje nastavljaju čuvati krave. Uskoro je zatrudnjela i trebala je roditi prvo dijete. Porod se zakomplicirao. Jedna starija Masajka koja joj je pomagala pri porodu nije uspjela. Suzana je izgubila dosta krvi. Stariji Masaji pozvali su dvojicu mladića koji su imali motocikle da je odvezu u Dumilu, gdje je rodilište i bolnica. Posjeli su ju na motocikl s još jednom drugom majkom, koja ju je držala, a na drugom se motociklu vozio njezin suprug i još jedna majka u pratnji. Budući da su vozili brzo da Suzanu spase, a bila je noć, na jednoj krivini, gdje je bilo puno pijeska, motocikl se poskliznuo i Suzana je udarila glavom u stablo i ostala mrtva. Nisu imali kacige na glavi. Motociklist je ozlijedio ruku, a majka koja je držala Suzanu upala je u trnje pa je samo bila lakše izbodena. Njezin suprug nije mogao vjerovati da je Suzana preminula, pa se onesvijestio. Kad je došao k sebi, dugo su ga tješili. Vratili su se u zoru nazad u selo. Stariji Masaji nisu mogli vjerovati što se dogodilo. Utješili su supruga mlade Suzane, organizirali su pokop i u noći ju, po njihovu običaju, pokopali zajedno s djetetom u utrobi. Nama su nakon nekoliko dana javili da je Suzana umrla i što se dogodilo.

Taj slučaj nas je potaknuo da sagradimo dispanzer i rodilište s klinikom za majke prije i poslije porođaja u zaseoku Magogo, u blizini Lumande, gdje je živjela Suzana. Masaji i ostala plemena koja su živjela na tom području sudjelovala su u gradnji svojim radom, ali najviše darom krave, koze, ovce ili u novcu. Dispanzer s rodilištem i klinikom u Magogu završavamo te bi uskoro trebao biti registriran i odobren od nadležnih vlasti.

Današnje nas evanđelje opominje i pomaže nam da cijenimo odgovornost i učinimo svoj život vrjednijim. Svatko od nas na svoj način treba biti budan, vjeran i pripravan za Gospodinov dolazak. Nemojmo si dozvoliti da taj susret s Gospodinom bude žalostan, nego veseo, radostan! Živimo u ljubavi i zajedništvu s njime!

Uz Božji blagoslov svima vama, vaš misionar Dražan Klapež.

Dragi vjernici,
dragi prijatelji misija!

Već je Ivan Krstitelj bio navijestio da će Mesija, kada dođe, krstiti Duhom Svetim i ognjem. Duh Sveti, kao izvor života za onoga tko Mesiju prihvati, i oganj što će uništiti one koji ga odbace, „a pljevu će spaliti ognjem neugasivim“ (Lk 3, 18). Također Isusovi učenici Ivan i Jakov spominju oganj u onom trenutku kad se susreću s negostoljubivijim Samarijancima koji ne primiše Učitelja. Oni s prividnim autoritetom upitaše Gospodina da li želi da zamole oganj da siđe s neba i uništi ih (usp. Lk 9, 54). No Isus je došao donijeti drugačiji oganj od onoga koji bismo mi vrlo lako bacali po drugima. Isus donosi oganj kao izvor života! Njegov nagovještaj ognja anticipira događaj Pedesetnice, kad će na učenike sići oganj Duha Svetoga.

Na dan kad je židovska zajednica slavila dar Zakona ispisana na kamenim pločama na brdu Sinaju, na novu zajednicu silazi oganj Duha

Svetoga i ona započinje jedan novi odnos s Bogom, koji više ne će biti hladno izvršavanje slova Zakona, nego nalikovanje Ocu ljubeći kao što nas je on ljubio. Da bi to u stvarnosti bilo moguće, Otac nam ne umnaža izvanjske zakone koje trebamo opsluživati, nego nam daje svojega Svetog Duha, snagu koja daje život i kojom nas ljubi. Stoga Isus govori da je došao donijeti oganj na zemlju, oganj koji je plod njegove smrti na križu, te izgara od želje da nam podijeli svojega Svetog Duha i prolazi svojevrсну muku dok sve to ne dogodi.

Već je od starca Šimuna Mariji i Josipu bilo naviješteno da će Isus biti postavljen „na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan“ (usp. Lk 2, 34). Sukob o kojem Isus u evanđelju govori jest sukob između staroga i novoga, između Zakona i Duha. To nije sukob među braćom u kršćanskoj zajednici, nego sukob između onih koji ostanu navezani na slovo zakona, koje ubija, te onih koji daju prioritet milosrđu i

ljubavi. Upravo zato anđeo Gabrijel u *Lukinu evanđelju* naviješta Ivana Krstitelja kao onoga koji će ići pred Gospodinom „da obrati srce otaca k sinovima“ (usp. *Lk 1, 17*), odnosno da Zakon poprimi nadopunu koju je Isus došao donijeti, a to je milosrđe i ljubav.

Misijsko poslanje Crkve rađa se iz ognja Duha Svetoga, koji je Isus predao svijetu. Očeva ljubav očitovana u sagorijevanju Krista za naše spasenje užije i naša srca istom snagom Duha Svetoga, da bismo poput Oca ljubili sve ljude. Stoga se misijsko poslanje ne može i ne smije samo gledati kroz prizmu onih koji naviještaju radosnu vijest spasenja u „dalekim krajevima“, nego je to poslanje svih nas. Izvanredni misijski mjesec listopad 2019. imao je za geslo „Kršteni i poslani“, upravo da bi naglasio važnost svakog kršćanina u svjedočenju i življenju njegova poslanja. Oganj Duha Svetoga prisutan je u nama od dana našega krštenja. On – oganj – kreativna je sila koja nas pročišćava i obnavlja, sagorijeva svu našu ljudsku bijedu, svu sebičnost, sav grijeh, pre-

obražava nas iznutra, obnavlja nas i čini sposobnima za ljubav.

Isus želi da Duh Sveti plamti poput ognja u našim srcima, jer samo polazeći od srca zapaljena ognjem božanske ljubavi moći će se razvijati i unapređivati kraljevstvo Božje. Ne započinje od glave, već započinje od srca. Kao ulaznicu u kraljevstvo nebesko ostavlja nam zadaću da nahranimo gladnoga, napojimo žednoga, stranca primimo, gologa zaogrnmemo, bolesnoga pohodimo i k utamničenom dođemo. No na poseban način želi da „budemo savršeni kao što je savršen naš Otac Nebeski“ (usp. *Mt 5, 48*). To će se savršenstvo očitovati u tome da imamo srce poput Očeva, koje prije svake osude grešnika gleda okom ljubavi i milosrđa te priželjkuje obraćenje svakoga koji od njega odluta.

Neka ova sveta misna žrtva zapali naša srca ognjem Duha Svetoga i unese u naše biće sveti razdor između našega staroga i novog čovjeka, da bismo na istinski način živjeli svoj kršćanski poziv te bili riječju i primjerom radosni svjedoci kraljevstva nebeskoga ovomu svijetu.

Dragi vjernici,
dragi prijatelji misija!

U listopadu se slavi Svjetski dan misija – Misijska nedjelja. Iz godine u godinu sve su življe inicijative evangelizacije na cijelom svijetu, što se posebno osjeti u Africi, pa i u Tanzaniji, u kojoj djelujem kao misionar. Plod misijskog djelovanja tolika su domaća duhovna zvanja, među kojima je i nadbiskup Protase Rugambwa, koji je rodom upravo iz Tanzanije, a sada obnaša službu tajnika Kongregacije za evangelizaciju naroda.

Misionari su uvijek bili na strani onih koje ubija veliko siromaštvo, glad, razne bolesti, očaj, patnja, ratovi...

Mjesec listopad Marijin je mjesec, mjesec *Krunice*. Pozivam vas da u listopadu molite *Krunicu* za misije i misionare, za širenje radosne vijesti, da što manje ljudi umre od gladi, žeđi, neadekvatne medicinske skrbi,

da bude što manje patnje, progona, ratova za obraćenje grešnika te da se svi ljudi spase po Isusu Kristu.

Molimo svi zajedno da Isusova riječ proдре u srca svih ljudi te da se u njima ostvari djelotvorna ljubav. Molitvu za misije uvijek su pratila dobrotvorna djela, koja su potpora misionarima da, uz Božju pomoć, donesu boljitak ljudima na duhovnome i materijalnom polju.

Na današnji dan je i obljetnica smrti svetog pape Ivana Pavla II., koji je odmah nakon smrti prozvan Ivan Pavao Veliki. Taj veliki papa bio je duboko privržen misijama i puno je radio na evangelizaciji i reevangelizaciji naroda. Pohodio je i Tanzaniju 1990. godine, koju je proputovao uzduž i poprijeko, susrećući se za životom Crkvom. Bio je to poseban blagoslov za tu misijsku zemlju, u kojoj živi 126 plemena. Bili su to dani ohrabrenja, nadahnuća, vjerničkog žara, dani Božje milosti. Osjetilo se

ogromno oduševljenje u srcima svih ljudi i vjernika, bez obzira na vjeroispovijest. Jednostavno, sve nas je povezao i osvojio svojom jednostavnošću i posebnom karizmom. Tanzanija slovi kao jedna od najmiroljubivijih zemalja na svijetu. Primila je milijune izbjeglica iz okolnih zemalja koje su bile pogođene ratom, pa i dan-danas prima ljude u nevolji. Stotine tisuća ljudi dobili su tanzanijsko državljanstvo. Neka je hvala i slava našem dragom Gospodinu, koji nas je obdario mudrim vođama, počevši od oca domovine Juliusa Kambarage Nyerera! Prethodnih godina (od 2015.) predsjednik je bio John Pombe Magufuli, koji je preminuo u ožujku ove godine. Bio je zaštitnik sirotinje i udovica. Puno je volio svoj narod i sve ljude. Govorio je kao svećenik i sve poticao da na prvom mjestu treba biti Bog te da se treba držati njegovih zapovijedi i ničeg se ne bojati. Bio je katolik i otvoreno prakticirao svoju vjeru. Slovio je kao jedan od najboljih predsjednika na svijetu, što su priznali i Ujedinjeni narodi. Zbog svoje vjere, pravednosti i zalaganja

za mir oplakan je i ispraćen s dubokim poštovanjem i ljubavlju.

Današnje prvo čitanje iz poslanice sv. Pavla apostola Rimljanima govori o borbi koju Pavao osjeća u svojem tijelu. Zna on da su u njemu dva zakona koja se miješaju: zakon tijela grijeha i zakon duha. Sam primjećuje da, kada hoće činiti dobro, zlo mu se nameće. Primjećuje sv. Pavao da se nutarnji čovjek slaže s Božjim zakonom, ali vidi u svojim udovima drugi zakon, koji se bori protiv zakona uma i srca te ga zarobljava u zakon grijeha, koji je u njegovim udovima, u tijelu. Sv. Pavao nam doziva u pamet da smo slabi i jadni, da živimo u tijelu, koje je toliko misteriozno, grijehom izranjeno. No sve je moguće nadvladati pomoću Božjom, po našem Isusu Kristu. „Sve mogu u onome koji me jača i krijepi“, kaže sv. Pavao.

Što osjeća Pavao, to osjećamo i mi. Stoga, oduprimo se grijehu i ne dajmo da nam srce otvrdne u grijehu. Naš pad i naš grijeh mogu nam pomoći ako se otvorimo Bogu, jer tada dolazi do izražaja Božja ljubav,

koja nam daje snagu da možemo nadvladati grijeh. Bogu nije stalo do smrti grešnika, nego da se obrati i da živi.

Psalam 66 poziva nas da dadnemo hvalu Bogu, koji je stvorio ovu lijepu zemlju, ovaj naš planet. Obdario nas je sa svime, da možemo živjeti, djelovati i druge pomagati, jer je neizmijerna ljubav Božja. Uvijek zahvaljujmo Bogu na svim njegovim dobročinstvima. Ovdje u Africi više osjećamo prirodu jer s njom živimo. Flora i fauna tako su izražene da ne možemo a da svakodnevno ne dajemo hvalu Bogu, jer, jednostavno, sve odiše njegovom prisutnošću i ljubavlju.

U današnjem evanđelju (*Lk 12, 54 – 59*) Isus nam govori o znakovima vremena. Svako vrijeme ima svoje znakove, koji nam kazuju u kakvu se stanju nalazimo. Isus nas želi upozoriti da dobro prosudimo događaje koji se odvijaju oko nas. Svako vrijeme ima svoje karakteristike, svoje dobre i loše strane. Treba dobro prosuditi odakle nam dolazi koji vjetar te kakve oblake i valove donosi. Ako donosi miris truleži, moralne negativnosti, onda smo u opasnosti da nas zarazi. Držimo se Isusova naučavanja, držimo razmak od zlog duha, da bismo ostali daleko od svakojake zaraze. Mi smo ovdje u Africi skeptični na stvari koje nam serviraju moćnici ovog svijeta. Afrički čovjek još uvijek nije kontaminiran, ali dokle će izdržati? Oni imaju svoju kulturu i drukčiji odnos, kako prema

Bogu tako i prema čovjeku, prema prirodi i stvarima. Još se živi u ozračju koje je prirodno i čisto. Nameće nam se kultura ubijanja života na ovaj ili onaj način. Ovdje ljudi to ne žele, jer vole život, vole djecu, mnogobrojnu obitelj... Zato i jest velik priraštaj stanovništva. Kad sam došao u Tanzaniju 1973. godine, u ovoj ogromnoj zemlji živjelo je oko petnaest milijuna stanovnika, a sada ih ima više od šezdeset milijuna. Strane sile pokušavaju, uz ogroman novac, prisiliti državne vlasti da pristanu na abortus, na istospolne brakove i druge nemoralnosti. Afrički čovjek prosuđuje po Božjem zakonu, koji mu je dao dragi Bog, i zato odbijaju ono što povrjeđuje njihov karakter, narav, njihovo dostojanstvo...

Kao misionari, donosimo tim ljudima radosnu vijest, Isusovu poruku, koja je poruka Nebeskog Oca. Apostolima, a onda i svima nama Isus daje zapovijed da idemo po svem svijetu propovijedati evanđelje i učiniti sve narode njegovim učenicima, krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Isus nam daje i svoje jamstvo da je s nama u sve dane do svršetka svijeta.

Dragi prijatelji misija, hvala svima vama koji nas podržavate svojim molitvama, žrtvama i milodarima! Hvala za svaku riječ ohrabrenja da ne posustanemo šireći Božju istinu! Dragi Bog neka udijeli obilje svojeg blagoslova vama, vašim obiteljima i svima onima koji rade na širenju Božjeg kraljevstva. Amen.

Dragi vjernici,
dragi prijatelji misija!

Nalazeći se u devetnici duhovne pripreve za Svjetski misijski dan ili Misijsku nedjelju, želim s vama, dobrotvorima i prijateljima Papinskih misijskih djela u našoj domovini Bosni i Hercegovini i Hrvatskoj i prijateljima naših misija u Tanzaniji, podijeliti razmatranje svetih čitanja na današnji dan, koja su

uzeta iz *Poslanice Rimljanima* 8, 1 – 11 te iz *Lukina evanđelja* 13, 1 – 9. Budući da je *Sveto pismo* nadahnuta riječ Božja, u svakom odlomku i u svakoj riječi *Svetog pisma* vjernik pronalazi svjetlost u tami, nadu u beznađu, jača svoju svetu vjeru te ne dozvoljava da ona oslabi i nestane. Zato ću pokušati slijediti svetopisamska čitanja te zajedno s vama u njima pronaći snagu za ponekada teške dane i događaje u našim životima. Zadaća širenja radosne vijesti često nailazi na poteškoće, pa donosi stanoviti umor. Često očekujemo plodove u kratku vremenskom periodu, a ponekad oni izostaju, pa treba poniznosti to prihvatiti i poći dalje. Zbog toga su nam potrebne molitve i žrtve cijele Crkve. Isus želi da se svi ljudi spase, ali nikada ne smijemo zaboraviti da to ne možemo vlastitim snagama. To je djelo Duha Svetoga, kojega trebamo zazivati i u njegovo

ime privoditi ljude Kristu i zajedno s njima raditi na njihovu spasenju.

Bog ima svoje puteve i svoje planove, koje mi trebamo otkriti i prihvatiti. Zato je potreban jak duh, čvrsta vjera i povjerenje u Boga, koji sve vodi, kao što je vodio Mojsija i Abrahama praoca naše vjere. U „naprednim“ zemljama

nas u Africi često zovu zemljama Trećeg svijeta, a svi znamo što to znači, pa bih povukao paralelu između ta dva svijeta, između onoga „naprednoga“ i ovoga „trećerazrednoga“, koristeći današnje evanđelje i dio *Poslanice Rimljanima*. Bog je poslao svojeg Sina u obličju ljudskog tijela da osudi grijeh u tijelu! Taj grješni čovjek prisutan je u svakom dijelu našeg planeta, možda čak i više u „naprednim“ sredinama. Nažalost, u tim „naprednim“ sredinama danas se premalo govori o savjesti, grijehu, nemoralu, paklu, đavlu – ili se uopće ne govori! Sve je dopušteno, a sloboda je postala anarhija, u kojoj je sve dozvoljeno, sve se može, a žrtvama postaju uglavnom oni najslabiji. Sve što je tradicionalno proglašava se nazadnim i opasnim za modernog čovjeka, jer guši njegovu slobodu, dok je se s druge strane forsiraju stvari koje su u suprotnosti sa

samom ljudskom naravi. Kao posljedica toga mnogi napuštaju Katoličku crkvu i vjeru u Boga, što je za afričkog čovjeka nezamislivo, jer je on po prirodi religiozan. Boga nalazi i divi mu se na svakom koraku, jer u prirodi prepoznaje njegovu ljepotu i dobrotu. Božju ljubav prepoznaje na svakom koraku, u dobroti drugih ljudi i u svakom čovjeku, jer u srcu svakog čovjeka ima dobrote, kao što je rekao sv. Augustin: „Nitko na sebi i u sebi nema toliko blata da nema u sebi zrno zlata.“ Za njih je Bog jednak prema svima, sunce grije dobre i zle, kao što kiša jednako pada dobrima i zlima.

Iskustvo nas uči da nikada nisu svi jednako krivi i nikada nisu na zemlji svi pravo kažnjeni, ali ipak se sve događa kao po nepisanom pravilu. Stalno se ističu jednakost i pravednost, pa se stiče dojam da su, što se više ističu, dalje od čovjeka, pogotovo od slaba i nezaštićena. Primjer je Pilat i slični Pilatu, koji su ubijali kako su željeli, bez obzira na čiju krivicu! I poginulima i preživjelima jedno je zajedničko,

a to je da smo ljudi slabi i grešni te da će nam biti posljednji sud pravedan. Svi moramo činiti ono što Isus savjetuje, a to je da se obratimo i spasimo od propasti. To je Isusov savjet svima nama, jer nas voli i želi da se svi ljudi spase. Zato traži našu suradnju i nudi nam svoju milost da to možemo ostvariti.

Nadalje nam daje primjer smokve koja ne donosi već duže vrijeme očekivane plodove te nema smisla njezino postojanje. Po nekoj ljudskoj logici, treba ju posjeći, da barem ne donosi štetu ako već nema ploda. Mora donositi rod da opravda svoje postojanje, upravo kao i čovjek. Mora biti na dobrobit i drugima da zadovolji svoj smisao. Bog ima s nama strpljenja, čeka nas, nemojmo okasnuti i svoj život protratiti u ovozemaljskim užiticima. Neka naš život ne bude uzaludan na njivi Gospodnjoj, već na slavu našeg Stvoritelja i na našu vječnu radost.

Gospodine budi uza svoj narod!
Amen.

Svjetski dan misija

Uvod u misno slavlje

Misao vodilja ovogodišnjega Svjetskog dana misija uzeta je iz *Djela apostolskih* (4, 20): „Mi doista ne možemo ne govoriti što vidjemo i čusmo.“ *Djela apostolska*, kako nam sugerira sam naslov, govore o prvim koracima apostola u izvršavanju Kristova naloga da pođu po svem svijetu propovijedati evanđelje svemu stvorenju (usp. *Mk* 16, 15). Djela su prožeta misijskim duhom i na izravan način svjedoče ono što su apostoli vidjeli i čuli. Potaknuti Duhom Božjim, nisu mogli šutjeti o radosti života koju su doživjeli prateći Isusa. Doduše ta je radost utihnula podno križa, ali se rasplamsala već u zoru uskrsnog jutra. Taj plamen Božje ljubavi trajno gori. Njime smo zahvaćeni na krštenju, a njegovom toplinom dužni smo ogrijati cijeli svijet. Neka naše molitve i euharistijska slavlja budu prožeta tom sviješću i tim duhom.

Dopustimo da žar Božjeg milosrđa pročisti naše srce i nutrinu, da bismo iskrenim kajanjem bili dostojni svjedoci i prenositelji njegove radosne vijesti do kraja svijeta.

Liturgijska čitanja

Prvo čitanje: Jr 31, 7-9

Čitanje knjige proroka Jeremije
Ovo govori Gospodin:
»Kličite od radosti Jakovu,

podvikujte prvaku narodâ!
Objavljujte, uznosite, navješćujte:
Gospodin spasi narod svoj,
ostatak Izraelov!
Evo, ja ih vodim iz zemlje sjeverne,
skupljam ih s krajeva zemlje:
s njima su slijepi i hromi,
trudnice i roditelje:
vraća se velika zajednica.
Evo, u suzama pođoše,
utješene sad ih vraćam!
Vodit ću ih kraj potočnih voda,
putem ravnim kojim neće posrnuti,
jer ja sam otac Izraelu,
Efrajim je moj prvenac.«
Riječ Gospodnja.«

Otpjevni psalam: Ps 126, 1-6

*Velika nam djela učini Gospodin:
opet smo radosni!*

Kad Gospodin vraćaše
sužnjeve sionske,
bilo nam je ko da snivamo.
Usta nam bjehu puna smijeha,
a jezik klicanja.

Među poganima tad se govorilo:
Silna im djela Gospodin učini!«
Velika nam djela učini Gospodin:
opet smo radosni!

Vrati, Gospodine, sužnjeve naše
ko potoke negepske!
Oni koji siju u suzama,
žanju u pjesmi.

Išli su, išli plačujući,
noseći sjeme sjetveno;
vraćat će se s pjesmom
noseći snoplje svoje.

Drugo čitanje: Heb 5, 1-6

Čitanje Poslanice svetoga Pavla Apostola Hebrejima

Svaki veliki svećenik, od ljudi uzet, za ljude se postavlja u odnosu prema Bogu da prinosi darove i žrtve za grijehe. On može primjereno suosjećati s onima koji su u neznanju i zabludi jer je i sam zaogrnut slabošću. Zato mora i za narod i za sebe prinositi okajnice. I nitko sam sebi ne prisvaja tu čast, nego je prima od Boga, pozvan kao Aron. Tako i Krist ne proslavi sam sebe postavši svećenik, nego ga proslavi onaj koji mu reče: Ti si sin moj, danas te rodih, po onome što pak drugdje veli: Zauvijek ti si svećenik po redu Melkisedekovu. Riječ Gospodnja.

Evangelje: Mk 10, 46-52

Čitanje svetog Evanđelja po Marku
U ono vrijeme: Kad je Isus s učenicima i sa silnim mnoštvom izlazio iz Jerihona, kraj puta je sjedio slijepi prosjak Bartimej, sin Timejev. Kad je čuo da je to Isus Nazarećanin, stane vikati: »Sine Davidov, Isuse, smiluj mi se!« Mnogi ga ušutkivahu, ali on još jače vikaše: »Sine Davidov, smiluj mi se!« Isus se zaustavi i reče: »Pozovite ga!« I pozovu slijepca sokoleći ga: »Ustani! Zove te!« On baci sa sebe ogrtač, skoči i dođe Isusu. Isus ga upita: »Što hoćeš da ti učinim?« Slijepac mu reče: »Učitelju moj, da progledam.« Isus će mu: »Idi, vjera te tvoja spasila!« I on odmah progleda i uputi se za njim. Riječ Gospodnja.

Don Ivica Kordić (Zambija),

homilija za misijsku nedjelju, 24. listopada

Dragi vjernici, dragi prijatelji misija!

Danas je Misijska nedjelja. Pri spomenu toga naše misli obično lete u neke daleke, nama uglavnom nepoznate krajeve, pa na temelju onoga što smo čuli ili pročitali o misionarima i njihovim životima i djelovanju stvaramo više ili manje jasnu sliku o misijama. Gotovo svim tim slikama zajedničko je veliko siromaštvo, mnoge i teške bolesti, velik broj djece, koja su više gladna nego sita, više gola nego obučena. U tim našim slikama vidimo ljude koji žive u nastambama od slame ili od blata, mislimo o opasnostima koje vrebaju u tim velikim prostranstvima Afrike, Indije, Južne Amerike i nekih drugih područja na zemlji.

Zahvaljujući Božjemu pozivu i njegovoj providnosti, ja sam dobar dio svojeg života proveo u Africi, pa imam sigurno drugačiju sliku o misijama. Ali i moja slika o misijama u mnogočemu se razlikuje od slika koju imaju drugi misionari i misionarke, jer misije su na svakom području svijeta drugačije. Zato ja mogu govoriti o misijama ovog dijela svijeta u kojem živim, kao što svaki misionar i misionarka može govoriti samo o misijama u onim dijelovima svijeta u kojima su bili ili u kojima još uvijek žive i djeluju.

Nedvojbena je činjenica da iskustvo života i rada u misijama oblikuje

i usmjerava čovjeka i nakon misijskog iskustva čovjek više nikada nije isti, a ponekada svojim razmišljanjima, idejama i načinom života djeluje kao čudak i odskače u sredini u kojoj živi nakon povratka iz misija.

Možda će i ovo moje razmišljanje nekima zvučati čudno. Ali s obzirom na to da sam od svojih 40 godina svećeničkog života dosada proveo 16 godina u misijama i 24 godine u pastoralu u svojoj vlastitoj, Krčkoj biskupiji te imam iskustva pastoralnoga rada i kršćanskog života u domovini i u misijama, onda mogu ovako govoriti, jer sam uvjeren da bi se puno toga što se radi u misijama moglo prenijeti, na prilagođen način, u naše župne zajednice u domovini.

Ovogodišnje razmišljanje pape Franje uz Misijsku nedjelju temelji se na citatu iz *Djela apostolskih* 4, 20: „Mi doista ne možemo ne govoriti što vidjemo i čusmo.“ U njegovoj poruci, između ostaloga, stoji: „Kao što su apostoli vidjeli, čuli i dodirnuli spasiteljsku snagu Isusa, i mi možemo danas dodirnuti Isusa Krista.“ Njega se može dodirnuti na razne načine i na raznim mjestima, ali ga se najviše i najbolje može osjetiti, dodirnuti i doživjeti u zajednici i zajedništvu koje stvara Crkvu. Svi mi pripadamo određenim zajednicama, koje zovemo župnim zajednicama. U tim se zajednicama odvija naš vjerski život. Kvaliteta vjerskog života u našim župnim zajednicama u mnogočemu ovisi o zauzetosti vjernika u tim zajednicama. Danas, na Misijsku nedjelju, pokušat ću ukratko reći kako bi izgledala i funkcionirala vaša župna zajednica da je ona kojim slučajem misijska župa i da u njoj

ja djelujem na način na koji djelujem i živim u misijama. Dosad sam bio u dvije misije, Sichili i Mongu. Ovo mi je sada treća misija u kojoj živim i djelujem. Sve su tri misije u zapadnoj provinciji Zambije, u provinciji koja je najmanje razvijena i gdje još uvijek velik broj ljudi živi ispod granice siromaštva.

Pa recimo kakva bi bila vaša župa da je ona kojim slučajem Župa sv. Petra u Nkeyemi, župa u kojoj sam ja sada. Da je vaša župa Nkeyema, mene bi, kao i svakoga drugoga novog župnika, pri dolasku u župu dočekali članovi župnoga pastoralnoga vijeća, s predstavnicima svih postojećih zajednica u župi, pa bi me, uz prigodnu dobrodošlicu, upoznali sa životom župe. Tako bi župnik na samom početku saznao sve najvažnije što se događa u župi i kako župa živi i diše. Župno pastoralno vijeće bilo bi najvažnije i najodgovornije tijelo za cjelokupan rad i život župe.

Da je vaša župa Nkeyema, u njoj bi laici vodili župnu katehezu za svu djecu i pripremali bi ih za primanje sakramenata. Štoviše, laici bi pripremali i odrasle za sakramente, vodili bi katekumenat, a oni bi pripremali i zaručnike za sakrament ženidbe. To

posljednje činili bi oženjeni bračni parovi, koji bi govorili iz svoje vjere i životnog iskustva. O pjevanju bi vodili brigu voditelji zbora, a ne bi postojao samo jedan zbor, nego više zborova. O urednosti crkve brinuli bi se članovi malih kršćanskih zajednica, koji bi vodili potpunu brigu o župi tijekom jednog tjedna. O čemu se radi? Župa bi bila podijeljena u manja područja. Tih područja bilo bi više ili manje, ovisno o veličini župe. Članovi tih područja čine malu kršćansku zajednicu, čiji se članovi redovito sastaju i funkcioniraju kao mala Crkva. Iz te zajednice nitko nije isključen, one uključuju svakoga na tom području i vode brigu o svakome: djeci, odraslima, starijima i bolesnima, rastavljenima, siromašnima, onima u problemima i teškoćama... I oni jedan tjedan vode brigu o crkvi: čiste, uređuju, kite, čitaju na misama svakog dana i osobito nedjeljom te rade sve što je potrebno da župa živi normalnim kršćanskim životom.

Da je vaša župa Nkeyema, župnik bi uvijek znao tko je bolestan u župi i tko je u bolnici, jer bi ga o tome redovito obavještavali ne samo članovi obitelji, nego i članovi zajednice koja je zadužena za bolesne u župi i koja

bolesnike redovito posjećuje i podnosi izvješće župniku, a o tome se svake nedjelje obavještava i vjernike, tako da svi ne samo znaju tko je bolestan, nego da svi zajedno i pojedinačno za njih mole.

Bolesnici i nemoćni koji ne mogu doći nedjeljom u crkvu primali bi sv. pričest svake nedjelje u svojim kućama, jer bi u svakoj maloj zajednici postojali laici koji su osposobljeni da nose pričest bolesnicima starima i nemoćnima, pa bi nakon župne mise oni dobili pričest i nosili ju takvima u svojoj maloj zajednici.

Gosti i posjetitelji ne bi se nikada osjećali strancima, jer bi ih njihovi domaćini po dolasku prijavili u župi, pa bi ih se na kraju nedjeljne mise pozdravilo, upoznalo i zaželjelo im se dobrodošlicu i uključilo ih se u redoviti život župne zajednice.

Župa, koliko god ona siromašna bila, pokrivala bi većinu, ako ne i sve svoje troškove, jer bi obitelji redovito svaki mjesec prema svojim mogućnostima odvajali dio prihoda za potrebe Crkve. Da je vaša župa Nkeyema, u njoj ne bi bilo ni jedne odrasle osobe da nije uključena u neku aktivnost: pastoralno vijeće, ekonomsko vijeće, zbor, službenike euharistije,

službenike kod sprovoda, zajednica za bolesnike, voditelji župne kateheze, karitativna zajednica, pa žene udružene u Marijinu legiju ili Katoličku žensku ligu i tako redom. A ako tko i ne bi bio uključen aktivno u život župe, onda bi bio aktivno uključen u život i radu svoje male kršćanske zajednice. Ni djeca ne bi bila po strani. Ona bi bila aktivno uključena u župnu katehezu. Mnogi dječaci bili bi članovi ministrantskog zbora, a mnoge djevojčice bile bi članovi skupine koja pleše pri ulaznoj procesiji, prikaznoj procesiji i na završetku mise. Ta se skupina negdje zove zvjezdice, a negdje cvjetići.

Ovakvo bi se nabranje moglo i nastaviti, ali vjerujem da vam i ovo daje barem blijedu sliku stvarnosti života u jednoj misiji u ovom dijelu Afrike. Osnovna i najbitnija stvar jest da su vjernici, članovi župne zajednice, aktivno uključeni u život župe i u život male kršćanske zajednice kojoj pripadaju i vode brigu o njoj te se ponose svakim njezinim uspjehom. Život i djelovanje misije, odnosno župe nije stvar samo župnika, ustvari to je manje stvar župnika, nego je daleko više stvar vjernika koji žive u toj župi.

Ako se vratimo Papinoj poruci za današnji dan, onda ćemo u njoj naći i ove riječi: „Kao kršćani mi ne možemo držati Gospodina za sebe: poslanje Crkve da naviješta evanđelje pronalazi svoje ispunjenje u preobrazbi svijeta i u brizi za stvoreno.“ Misionari ne mogu držati Gospodina za sebe. Tako bi trebalo biti i sa svakim od kršćana, vjernika. Nitko ne može držati Gospodina za sebe. Mi ga moramo naviještati drugima i svijetu oko nas ne samo svojim riječima, nego osobito svojim životom. Te su me riječi potaknule da se spomenem i onih misionara i misionarki koji su se vratili u domovinu. Kolika iskustva živoga kršćanskog života oni imaju u sebi? Koliko bi to bilo bogatstvo da im se pruži više mogućnosti da to iznose i na taj način obogate mnoge kršćanske zajednice, osobito one koje su izgubile žar zajedništva u župama? Svatko od nas misionara ima što dati misijama. Koliko mi dajemo, to samo dragi Bog zna. Ali svatko od nas misionara u misijama puno toga prima i dobiva. To svatko od nas zna i na tome je Bogu zahvalan.

To bogatstvo stečeno u misijama trebalo bi se iskoristiti za rast i dobrobit župnih zajednica u domovini. Misije su potrebite naše pomoći, jer su potrebe ljudi u misijskim područjima velike, ali misije i ljudi u misijama mogu nas naučiti veoma puno o tome kako se živi u skladu, kako se surađuje, poštuje svakoga, prašta, cijeni život i zajedno slavi Boga.

Molitva vjernika

Nazidani na Krista, koji je zaglavni kamen Crkve i svih ljudi, s povjerenjem uputimo Ocu Nebeskomu naše zajedničke molitve i recimo zajedno: *Neka i po nama Božja ljubav prožme cijeli svijet.*

- 1 Kao što apostoli nisu mogli šutjeti o onome što su vidjeli i čuli, učini i od nas, Gospodine, revne širitelje svoje radosne riječi, molimo te.
2. Papu Franju, sve biskupe, svećenike, redovnike i redovnice prožmi svojim Duhom, Gospodine, i daj im snage da postojano žive i svjedoče ono što govore i propovijedaju, molimo te.
3. Udijeli, Gospodine, evanđeoske krjeposti svim vjernicima i svim ljudima, da bi se u svijetu iskori-

jenila glad i siromaštvo te da nikada više nijedno dijete i nijedna odrasla osoba ne umre od gladi, što je poniženje civilizacije i sramota našeg vremena, molimo te.

4. Podari, Gospodine, potrebnom osjetljivošću političare i sve koji upravljaju ovim svijetom, da u njemu zaživi pravednost, jednakost, istinoljubivost, međusobna ljubav i razumijevanje, molimo te.
5. Daj, Gospodine, svoje darove našim misionarima, da hrabro izdrže sve poteškoće i izazove te da izbjegnu sve opasnosti koje pred njih stavlja život u misijama, molimo te.
6. Gospodine, još je potrebno puno misijskog žara i potpore mladim crkvama u misijskim zemljama. Učini sve nas dionicima njihovih potreba, a sveopćoj Crkvi podari još misijskih zvanja, molimo te.
7. Gospodine, pokojni misionari i prijatelji misija ustrajali su u širenju tvojeg kraljevstva ovdje na zemlji. Nagradi ih svojom blizinom u kraljevstvu nebeskome, molimo te.

Sve ove molitve koje smo ti izrekli, Gospodine, i one u našim srcima, neka ojačaju našu vjeru, da bismo te mogli iskreno slaviti te preobraženi donositi Crkvi plodove novog života po Kristu našem Gospodinu.

EUHARISTIJSKO KLANJANJE

Svi smo pozvani svjedočiti

Pjesma: *Da te samo dotaknem*

„Kada iskusimo snagu i ljubav Božju, kada prepoznamo prisutnost Boga Oca u našem osobnom i zajedničkom životu, doista ne možemo to zadržati za sebe, nego nas ljubav Kristova tjera na darivanje drugima.“
(Papa Franjo)

Pjesma: *Rijeke žive vode potecite*

Šutnja

Gospodine, budi blagoslovljen za svoju ljubav i poslanje koje nam daješ. Molimo te, pošalji nam svojeg Duha Svetoga, Branitelja, da bismo se u ovim svetim trenutcima mogli sjediniti s tvojim ljubljenim Sinom Isusom Kristom. Neka njegovo trpljenje prožme cijeli naš život istinskom željom za darivanjem svim ljudima koji nas okružuju.

Pjesma: *Bog je moj spasitelj*

U svojoj agoniji, u svojoj patnji, u svojoj napuštenosti, Isus je sasvim jasno rekao: „Zašto si me ostavio?“ Bio je tako strašno osamljen i napušten i trpio je na križu. U tome preteškom trenutku izrekao je: „Žedan sam.“ A ljudi su mislili da je to obična žeđ, pa su mu odmah dali octa, ali nije on za tim žeđao – žeđao je za našom ljubavlju, za pozornošću, za tim prisnim sjedinjenjem s njime i da

s nama podijeli svoju muku. Neobično je da je upotrijebio upravo te riječi. Rekao je: „Žedan sam“, umjesto: „Dajte mi svoju ljubav!“ Isusova žeđ na križu nije nešto izmišljeno. Slušajmo ga kako to govori meni i tebi. To je doista Božji dar.

*„Ako slušaš srcem, čut ćeš, razumjet ćeš. Dokle god u dubini duše ne shvatiš da Isus žeđa za tobom, ne možeš shvatiti tko on želi biti za tebe i što želi da ti budeš njemu.“
„Slijedi njegove stope u potrazi za dušama. Nosi njega i njegovo svjetlo u domove siromaha, a posebno onih duša koje su najpotrebitije. Širi ljubav njegova srca kamo god ideš i tako utaži njegovu žeđ za dušama.“
(Iz devetnice i molitava svetoj Majci Tereziji iz Kolkate.)*

Isuse, prikazujemo ti sve one koji su odbačeni, koji su na rubovima društva, sve one koji su u strahu od pandemije i sve koji žeđaju za ljubavlju. Posebno u ovom klanjanju molimo za sve one kojima nema tko donijeti radosnu vijest da si ti, Kriste, uskrsnuo i pobijedio smrt. Prosvijetli, Gospodine, srca svih onih koji vladaju našom zemljom da bi imali oko za one malene, prezrene i sve one koji nisu u mogućnosti živjeti ovozemaljski život u dostojanstvu.

Pjesma: *Pjevaj aleluja Isusu*

Šutnja

Gospodine, hvala ti što nas ljubiš ovakve i ne zahtijevaš od nas ništa.

Molimo te da nam udijeliš dar revnosti za duše. Ne dopusti da se zatorimo u svoje domove zbog straha za svoj život, već nam udijeli milost koju si dao majci Tereziji, koja je u najtežim vremenima imala ljubav prema svima potrebitima. Ona se nije bojala pristupiti ni gubavima, ni nečistima, ni zaraženima od virusa, jer si joj dao vjeru koja razbija svaki strah. Molimo te za dar čista srca i nesebične ljubavi.

Pjesma: *Isuse volim te*

Na kraju klanjanja poslušajmo riječi pape Franje koje je uputio za Svjetski dan misionara 2021. „Mi doista ne možemo ne govoriti što vidjesmo i čusmo.“

Papa je u svojoj poruci govorio o vremenima prvih kršćana, koja nisu bila laka. Svoj vjerski život živjeli su u sredini koja im nije bila sklona, nego čak i opasna. Odbačenost i zatočeništvo mogli su se naći na svakom koraku. Međutim sve to ih je poticalo da svaku poteškoću, nepogodu i suprotnost pretvore u prigodu za navještaj

Isusa Krista. U to vrijeme nitko nije mogao ostati kod kuće jer su vjerovali da riječ Kristova ima spasenjsko djelovanje, stoga su neumorno nosili radosnu vijest drugima.

Također ni nama nije lak ovaj trenutak povijesti koji prolazimo. Situacija pandemije koju živimo prouzrokovala je mnoge boli, patnje, neimaštine i smrti. Oni koji su najsiromašniji, iskusili su još veću krhkost i odbačenost. Iskusili su obeshrabrenje, umor i gorčinu, koja se vidi u njihovim pogledima. Doista ne možemo ne govoriti o onome što vidjesmo i čusmo, to je poziv svima nama. To je oduvijek bilo poslanje Crkve, a to je evangelizacija. Prvi kršćani bili su privučeni od Gospodina i života koji im je on ponudio, da idu među pogane i svjedoče ono što su vidjeli i čuli: kraljevstvo Božje nam se približilo. To su radili s blagošću, zahvalnošću i srcem, znajući da će drugi žeti plodove njihova truda i rada. Sjetimo se samo kako su bili odvažni u svojim odlukama:

krenuli su na put, ostavili sve svoje sigurnosti, rodbinu, imanje i krenuli za onime koji ima riječ života, da bi radosna vijest mogla stići do svih ljudi koji žive u strahu i progonstvu i žedaju za ljubavlju.

Danas Isus treba srce koje je spremno živjeti svoj poziv kao istinsku povijest ljubavi, koje je spremno izići na periferije, na trgove, u zabačene dijelove svijeta, gdje još nije došla radosna vijest. To je poziv za svakog kršćanina, ne samo za časne sestre i svećenike, nego je svatko od nas pozvan nositi radosnu vijest drugima na svoj način.

Gospodine, molimo te da i mi nastojimo ugasiti žeđ Kristovu, ljubeći ga žarko, sudjelujući radosno u njegovim patnjama i služeći rado-sno braći i sestrama, napose onima koji su najmanje voljeni i najmanje željeni.

Molitva za misionare

Gospodine Isuse, podaj puninu svojeg života svim misionarima u svijetu. Oni su darovani za dobro drugih u tvojoj Crkvi, na svim kontinentima. Daj da budu uvijek radosni u darivanju, neumorni u služenju i velikodušni u žrtvi, da bi njihov primjer uvijek poticao i druga srca da poslušaju i slijede tvoj poziv. Amen.

Oče naš.

Pjesma: Divnoj dakle

S.: Kruh s neba dao si njima, aleluja.

N.: Koji svaku slast u sebi ima, aleluja.

Pomolimo se: Bože, koji si nam u divnom sakramentu ostavio uspomenu muke svoje, podaj nam, molimo, tako častiti sveta otajstava Tijela i Krvi tvoje da vazda osjećamo u sebi plod otkupljenja tvojega, koji živiš i kraljuješ u vijeke vijekova. Amen.

Blagoslov s Presvetim Oltarskim Sakramentom.

Blagoslovljen budi Bog.

Pjesma: Silan Bog

Dino Mustafi,
bogoslov *Redemptoris Mater*,
Sarajevo

Animacija

**Kateheze za
vjeroučenike
nižih razreda**

**Kateheze za
vjeroučenike
viših razreda**

**Svjetlosna
otajstva
misijske
krunice**

Misionarimo zajedno iz naše župne zajednice

Ciljevi:

- * upoznati misijsko djelovanje Crkve te tko su misionari, koji i danas donose radosnu vijest o Isusu svim ljudima
- * uočiti važnost misijskog djelovanja svih Isusovih učenika

Oblici rada:

- * frontalni, individualni, rad u skupinama

Nastavna sredstva:

- * videozapis, prezentacija, slike, radni listovi za rad u skupinama, papiri u boji, škare, ljepilo, misijska krunica

S. M. Karla Mandić, Kćeri Božje ljubavi,
Zagrebačka nadbiskupija

Tijek sata

Molitveno-meditativni početak

- Molitva vola (preuzeto iz Molitve iz korablje i modificirano)
Bože, daj mi vremena.
Ljudi se uvijek žure!
Daj da shvate da ja ne mogu ići brzo.
Daj mi vremena da jedem.
Daj mi vremena da hodam, da spavam i da mislim.
I da ne zaboravim da ti se molim i da te volim!

Uvodni dio

Motivacija

Vjeroučenici gledaju kratak isječak iz videozapisa Svjetski misijski dan 2017. (<https://www.youtube.com/watch?v=zMYXpVnbp4Y> 0:20 – 0:28). U isječku čuju da se govori o misijama i misionarima, kako su oni prijeko potrebni za Crkvu. Nakon videozapisa ostaju nekoliko trenutaka u tišini, a zatim im postavljam pitanja:

- * Jeste li ikada čuli riječi misija i misionar?
- * Što mislite da te riječi znače?
- * Zašto su misije jedini način života Crkve i zašto su misionari potrebni?

Najava teme

Danas ćemo kroz priču, pjesmu i radionicu naučiti malo više upravo o misijama i misionarima.

Otkrivanje i razumijevanje sadržaja

Da bismo lakše razumjeli i naučili što su to misije i tko su misionari, pomoći će nam velika Isusova prijateljica. Ona je i sama mnogo, mnogo godina bila misionarka. Njezino je ime Majka Terezija.

Učenici na projekciji vide sliku Majke Terezije, prilagođene njihovoj uzrastu. Kako pričam priču, prilagođenu anegdotu iz života Majke Terezije, pratim ju slikama projiciranim na platnu. (Prijedlog scena koje se mogu prikazati slikama označen je brojem u zagradi.)

Majka Terezija bila je velika vjernica i dobra Isusova prijateljica (1). Toliko je voljela Isusa da je postala časna sestra. Čula je da je Isus rekao svojim učenicima (2) da idu po cijelom svijetu da bi svi ljudi čuli da je Isus spasio svijet i zbog toga se veselili (3). Otišla je u daleke, siromašne zemlje i ondje mnogim ljudima govorila o Isusu (4) i njegovoj ljubavi prema nama ljudima. Cijelog je života pomagala bolesnima i siromašnima, baš kao što su to činili Isus i njegovi učenici.

Imala je mnoštvo zanimljivih događaja u svojem životu. Jednom zgodom sestre koje su kuhale za siromašne nisu više imale ništa od čega bi skuhalo ručak (5). Žalosne, pošle su reći siromasima da im sutra ne će imati što skuhati. No Majka Terezija ih je zaustavila: „Ne, nikako nemojte to reći siromasima!“ Majka Terezija odmah je otišla u crkvu i pomolila se Isusu (6) da nekako nabave hranu. Sutra ujutro dogodilo se čudo. U kuhinju sestara došlo je punih 50 kutija hrane koja nije bila potrebna drugim ljudima (7). Majka Terezija znala je da joj je njezin najbolji prijatelj pomogao. Svima je govorila da je Isus učinio čudo.

Nakon nekoliko trenutaka tišine dijelim učenike u tri skupine i objašnjavam im zadatak. Upute dobivaju i na papiru.

◆ Mali šalabahter: Majka Terezija bila je velika vjernica i dobra Isusova prijateljica. Toliko je voljela Isusa da je postala časna sestra.

◆ Mali šalabahter: Čula je da je Isus rekao svojim učenicima da idu po cijelom svijetu da bi svi ljudi čuli da je Isus spasio svijet i zbog toga se veselili. Otišla je u daleke, siromašne zemlje i tamo mnogim ljudima govorila o Isusu i njegovoj ljubavi prema nama ljudima.

◆ Mali šalabahter: Žalosne, pošle su reći siromasima da im sutra ne će imati što skuhati. No Majka Terezija ih je zaustavila: „Ne, nikako nemojte to reći siromasima!“ Majka Terezija odmah je otišla u crkvu i pomolila se Isusu da nekako nabave hranu. Sutra ujutro dogodilo se čudo. U kuhinju sestara došlo je punih 50 kutija hrane koja nije bila potrebna drugim ljudima.

Prva skupina

Pomoću priče koju ste čuli i slika koje ste vidjeli uvježbajte i glumom prikažite drugim učenicima tko je bio najbolji prijatelj Majke Terezije i što je ona učinila iz ljubavi prema njemu.

Druga skupina

Pomoću priče koju ste čuli i slika koje ste vidjeli uvježbajte i glumom prikažite drugim učenicima što je Isus rekao svojim učenicima, a zbog čega je Majka Terezija odlučila otići u daleke zemlje.

Treća skupina

Pomoću priče koju ste čuli i slika koje ste vidjeli uvježbajte i glumom prikažite drugim učenicima što se dogodilo kada Majka Terezija i sestre nisu više imale što skuhati siromašnima.

Učenici dobivaju nekoliko minuta za dogovor, pripremu i uvježbavanje kratke glume. Dok se pripremaju, potrebno ih je nekoliko puta obići i provjeriti kako napreduju te nije li im možda potrebno što objasniti ili dati dodatne smjernice. Predviđeno je da učenici sami podijele uloge, ali ako se zamijete poteškoće, vjeroučitelj treba uskočiti i pomoći pri podijeli. Nakon završena uvježbavanja skupine po redu pred ostalim vjeroučenicima predstavljaju svoj glumački uradak.

Usustavljivanje

Isus je poslao svoje učenike da idu po svemu svijetu i svim ljudima govore o njemu. Isus šalje svoje učenike da nose radosnu vijest. Upravo to što ih je Isus poslao jest misija, njihovo poslanje. Oni imaju misiju – poslanje svima govoriti o Isusu. Ali to nije samo njihov zadatak. Čuli smo i vidjeli da je Majka Terezija shvatila da Isus i nju, koja je živjela gotovo dvije tisuće godine nakon njega, šalje da ide u daleke krajeve i ljudima govori o Isusu. I ona je postala misionarka – otišla je izvršiti poslanje koje joj je Isus dao.

Aktualizacija

A ako je Isus htio da Majka Terezija bude njegova misionarka, što mislite želi li on da i mi drugim ljudima govorimo o njemu, da budemo mali misionari ovdje u našoj župi, u našoj školi, u našoj obitelji? Tako je, želi. Tako i mi postajemo misionari i nasljedujemo Isusove učenike. Vi ste sada još mali, pa ne smijete sami ići po gradu, da se ne izgubite. Ali možemo govoriti svojim prijateljima o Isusu. I još nešto, možemo moliti da veliki misionari dođu do što više ljudi, pomognu im i navijeste radosnu vijest. Da ne zaboravimo da je potrebno moliti za misionare, posebno u listopadu koji je Marijin mjesec, izradit ćemo misijsku krunicu od papirnatih lanaca kakve često radite s vašim učiteljicama u školi da biste ukrasili učionicu.

Misijska je krunica šareno obojana. Svaka boja predstavlja jedan dio svijeta za koji se moli.

Vjeroučenici gledaju misijsku krunicu, a zatim pripremljene materijale: izrezane papirne vrpce u bojama misijske krunice, širine 3 cm, a duljine 10, koje lijepimo u kolut, a međusobno u lanac. Unaprijed je pripremljen i križ od papira te srce koje povezuje dijelove misijske krunice od papira.

(Primjer izvedbe aktivnosti, izvor: <https://www.pinterest.com>.)

Molitveno-meditativni završetak

Za kraj današnjeg susreta otpjevat ćemo pjesmu *Idi, kaži cijelom svijetu*.

*Idi, kaži cijelom svijetu
da i slijepi opet gledaju.
Idi, kaži cijelom svijetu
da Bog je s nama tu.*

*Daj kruhom sad nahrani
sve koji gladuju,
i kada to učiniš
Krist Bog će biti tu. Da!
Idi, kaži cijelom svijetu....*

Odgajno- obrazovni ishodi:

- * učenik upoznaje glavnu misao Svjetskoga misijskog dana
- * učenik otkriva povezanost kršćanskog života i misijskog poziva
- * učenik uočava potrebu svjedočenja kršćanskog života ne samo riječju, nego i djelom
- * učenik otkriva svoje misijsko poslanje u Crkvi

Oblici rada:

- * čelni, individualni, grupni ili rad u paru

Nastavne metode:

- * pripovijedanje, slušanje, razgovor, evociranje osobnih iskustava, čitanje i rad na tekstu te pisano, likovno i scensko izražavanje

Nastavna sredstva i pomagala:

- * pribor za pisanje i crtanje, papir za izradu straničnika

Metodički pristup

- * heuristički

Riječi i djela – moje vjere mjera

Vjeroučiteljice: Ružica Maleš i Mirjana Vuletić,
Splitsko-makarska nadbiskupija

Tijek sata

1. Molitva

- Toliko toga mogu
Gospodine, hvala ti, što toliko toga mogu.
Mogu gledati, slušati, mirisati, kušati, osjećati, zahvaćati, hodo-
dati, čitati, pisati, misliti, moliti, zahvaljivati, tražiti, ljubiti...
Gospodine, hvala ti što toliko toga mogu.
I daj mi da se svojim sposobnostima služim na dobro.

(Dieter Hintz)

Uvodni dio

2. Motivacija s najavom teme

A sad ćemo otkrivati i zajedno se igrati.
Svakomu broju pridruži odgovarajuće slovo i otkrij rečenicu koju su izgovorili Isusovi učenici!

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Č	D	E	G	H	I	J	M	N	O	R	S	Š	T	U	V	Ž

9	3	8	10	17	3	8	10	9	3	4	10	16	10	11	6	14	6
13	14	10	16	6	2	7	3	12	8	10	6	1	15	12	8	10	♥

																	♥

Rješenje: NE MOŽEMO NE GOVORITI ŠTO VIDJESMO I ČUSMO. (Dj 4, 20)

Tko je, zašto i u kojem trenutku svojeg života uzviknuo tu rečenicu, koja je nadahnjivala mnoge Isusove učenike i poticala ih na ustrajnost i neustrašivost, saznat ćemo sada.

3. Otkrivanje i razumijevanje sadržaja

A. Susret s biblijskim događajem (pripovijedanje vjeroučitelja):

Poslije svoje smrti i uskrsnuća Isus je svojim apostolima pokazao da je živ. Četrdeset dana im se ukazivao i govorio o kraljevstvu Božjem. Poslao ih je u svijet sa zadatkom da sve ljude učine njegovim učenicima, da ih krste u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i da ih uče njegove riječi. Obecao im je da ih nikada ne će ostaviti i da će uvijek biti s njima. Poslao im je Duha Svetoga, koji im je pomagao u toj odgovornoj zadaći. Puni Duha Svetoga, apostoli su neustrašivo izvršavali Isusovu zadaću. Hrabro su naviještali riječ Božju i u ime Isusovo činili čuda. Mnogi ljudi su se obratili na njihove riječi i postali Isusovi učenici. Prva kršćanska zajednica, koja je nastala i živjela u Jeruzalemu, svojim životom privlačila je mnoge sljedbenike. Živjeli su kao „jedno srce i jedna duša“.

Kad su Petar i Ivan ozdravili hroma čovjeka kraj hramskih vrata i narodu govorili o Isusovu uskrsnuću, bacili su ih u tamnicu. Kad su završili pred Velikim vijećem, hrabro su svjedočili istinu o Isusovu uskrsnuću. Članovi Vijeća bili su u čudu videći njihovu neustrašivost. Znali su da su to ljudi nepismeni i neuki, vidali su ih Isusom, a pokraj njih je stajao izliječeni čovjek. Zaprijetili su im da više nikomu živom ne govore o Isusovu imenu, da nipošto ne zborne niti naučavaju u ime Isusovo. Petar i Ivan usprotivili su se i svjedočili istinu da trebaju više slušati Boga nego njih i izjavili su: „Mi doista ne možemo ne govoriti što vidjesmo i čusmo.“ I tako su nastavili smjelo navješćivati riječ Božju, puni Duha Svetoga.

B. Dramska igra „vrući stolac“

Dramskom igrom „vrući stolac“ vjeroučitelj provjerava učeničko razumijevanje biblijskog sadržaja. Učenici sjede u krugu. „Vrući stolac“ postavi se u sredinu, a na njega treba sjesti učenik u ulozi jedne od osoba iz biblijskog teksta. Uloge su: Ivan i Petar, član Velikog vijeća, hromi čovjek. Pitanja učenicima na „vrućem stolcu“ mogu postavljati i učenici. Vjeroučitelj može potaknuti učenike na razgovor sljedećim pitanjima:

a) Petar i Ivan:

- * Kako ste se osjećali kad ste vidjeli hromog čovjeka?
- * Što ste pomislili kad ste ga vidjeli?
- * Zbog čega ste mu pomogli?
- * Kako vam je bilo kad su vas zatvorili?
- * Kako ste mogli pred Vijećem reći to što ste rekli?
- * Što ste svojim odgovorom poručili svima?

b) Član Vijeća:

- * Zašto ste zatvorili Petra i Ivana?
- * Zašto ste im htjeli zabraniti da govore o Isusu?
- * Što ste primijetili kod Isusovih učenika?
- * Na koji način mislite riješiti taj problem?
- * Što mislite da će se dalje događati?

c) Hromi (izliječeni) čovjek:

- * Kako si se osjećao proseći pred vratima?
- * Što si pomislio kad si vidio Petra i Ivana?
- * Što si mislio kad su ti rekli da ti daju ono što imaju, a to nije ni srebro ni zlato?
- * Kako si se osjećao kad si stao na svoje noge?
- * Što si svjedočio pred Vijećem?
- * Što bi poručio drugima (Ivanu i Petru, članovima Vijeća, okupljenomu mnoštvu)?

Isusove riječi apostoli su shvatili kao najvažniju zadaću. Ono što je Isus njihov učio oni su željeli učiti druge. Htjeli su i drugim ljudima pokazati ljepotu i radost Isusovih učenika, da bi i oni poželjeli postati njegovi učenici. Duh Sveti, koji ih je ispunio, osposobio ih je za tu zahtjevnju i tešku zadaću.

Već dvije tisuće godina ljudima se naviješta ista radosna vijest. Već dvije tisuće godina postoji Crkva – zajednica Isusovih učenika, kao velika obitelj. Crkva nastavlja zadaću koju je Isus dao apostolima. Na poseban način misionari slijede Isusovu zapovijed i nastavljaju raditi ono što su radili apostoli. Svaki član Crkve pozvan je biti onaj tko naviješta radosnu vijest svim ljudima. I mi smo pozvani i poslani drugima pokazati da smo Isusovi učenici riječima, djelima i životom.

4. Produblјivanje sadržaja

Svaki vjeroučitelj samostalno odlučuje o načinu izvršavanja zadataka samostalno, u paru ili u grupi, birajući samo neke ili pak sve zadatke:

a) Čudesno umnažanje vremena

Vidje on silan svijet, sažali se nad njim te im je govorio o neodoljivoj Božjoj ljubavi. A kad je pala večer, rekoše njegovi učenici: „Gospodine, otpusti taj narod, već je kasno, a nemaju ni vremena.“ „Pružite im vi“, reče on, „dajte im od svojeg vremena!“ „Ta ni sami nemamo vremena“, odgovore oni, „a ono što imamo – to malo – kako rasporediti na tolike?“ Ali je među njima bio jedan koji je još imao pet slobodnih termina, za svaki slučaj, i usto dva puta po četvrt sata. Isus uza smiješak uze tih pet termina i ono po četvrt sata u svoje ruke. Pogleda na nebo, zahvali, blagoslovi i davaše svojim učenicima da to dragocjeno vrijeme podijele mnoštvu. I gle: to malo doteklo je svima. Na kraju, još je preostalo punih dvanaest dana od ono malo vremena. Pri-povijeda se da su se svi čudili. Vidješe naime da je od nemogućega postalo moguće. (Prema Mt 13, 13 – 20.)

- * A kako ti koristiš svoje vrijeme?
- * Koliko vremena izdvajaš na pažnju, opraštanje, pomaganje?
- * Što bi volio/voljela čudesno umnožiti u svojem životu?
- * Napiši priču ili pjesmu o čudesnom umnažanju svojeg vremena, svoje ljubavi, svojeg pomaganja, svoje dobrote, svoje vjere...

b) Govoriti ili šutjeti?

Isus je svojim učenicima dao poslanje, misiju: „Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!“

- * Jeste li svjesni da se Isusove riječi upućene apostolima odnose i na nas?
- * Koliko ste svjesni da smo sakramentom krštenja i mi postali Isusovi učenici, ali i misionari?
- * Pokazujete li svojim životom da ste Isusovi učenici? Na koji način?
- * Kad ste posebno ponosni što ste Isusovu učenici i zašto?
- * Zanimaju li vas drugi? Želite li ih istinski susresti, podijeliti s njima svoje vrijeme, prijateljstvo?

Potaknuti tim promišljanjem, uputite jedni drugima poziv na djelovanje. Dovršite započete rečenice po primjeru ili na neki svoj način:

PROMIŠLJAJ o svojem odnosu prema bližim i daljim članovima obitelji: Koliko često razgovarate? Kako razgovarate? U kolikoj mjeri je prisutno zajedništvo?

SUDJELUJ redovito u nedjeljnoj svetoj misi. Odvoji svakog dana posebno vrijeme za potpunu tišinu i molitvu.

BUDI SPREMAN...

PONUĐI...

POSJEĆUJ...

PAZI...

PITAJ SE...

c) Isusa u srcu nosim i svijetom pronosim

Nacrtaj put i na njemu stope. U svaku stopu upiši na koji način ti možeš biti bliže Bogu. Što ti u tome pomaže? Kojim djelima pokazuješ da ti je Isus važan u životu? Gdje sve susrećeš Boga? Umjesto crtanja puta i stopa možete izraditi straničnik u obliku svijeće. Na njemu napiši i/ili nacrtaj koja su to djela kojima svijetli tvoja vjera.

d) Susret ljubavi

Sveta Majka Terezija, misionarka ljubavi, jednom nam je pojasnila:

„Žedan sam“, rekao je Isus na križu. On nije govorio o žeđi za vodom, nego o žeđi za ljubavlju. Isus je morao na svojem tijelu osjetiti to pomanjkanje ljubavi u svijetu. Kao što se tada dogodilo njemu, danas se, nažalost, događa milijunima ljudi. A baš ti ljudi trebaju našu ljubav. Jer Bog je predao svojeg Sina hoteći nama pokazati da vječni život nastaje samo i jedino neprestanim ljubljenjem i prihvaćanjem odbačenih.

- * Ne zaboravi: u svakom čovjeku ljubav se krije, samo čeka da ju tko otkrije!
- * Napravi plan malih dobrih djela kojima ćeš pokazati da si pravi mali misionar ljubavi u obitelji, razredu, školi, župnoj zajednici.

e) Misijsko putovanje

Zamisli da baš tebe papa Franjo pošalje u neku daleku misijsku zemlju po vlastitom izboru u Južnoj Americi ili Africi. Kako bi se osjećao zato što je baš tebe izabrao? Koju bi zemlju izabrao i u nju otputovao? Zašto? Što bi ponio sa sobom? Kako bi ondje mogao pomoći ljudima? Što misliš, s kojim bi se teškoćama mogao susresti u svojem radu? Što bi ti moglo najviše pomoći?

- * U svojoj bilježnici izradi plan svojega misijskog djelovanja.

5. Iznošenje rezultata rada

Učenici iznose rezultate svojih promišljanja i svojeg rada, a vjeroučitelj, po potrebi, zajedno s drugim učenicima dopunjava i korigira njihove odgovore.

6. Sinteza

Isus je poslao svoje učenike da sve narode učine njegovim učenicima. Rekao im je: „Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio! I evo, ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta.“

Apostoli su, puni Duha Svetoga, tu zadaću spremno izvršavali i po cijenu vlastitog života. Nisu mogli ne govoriti i ne svjedočiti ono što su vidjeli i čuli. Oni su bili prvi misionari, odnosno pronositelji radosne vijesti.

7. Aktualizacija

Čitajući svoje radove, učenici su već sami izrekli aktualizaciju. Učenici zajedno s vjeroučiteljem zaključuju:

Teško je biti misionar, ali je vrlo važno pomagati drugim osobama. To od nas želi Isus. Svaki put kada molimo, dolazimo k Isusu. Isus želi da mu dođemo, a posebno je sretan kad mu dovedemo drugu djecu, ali i odrasle. Živeći takvim životom, postajemo pravi misionari. Svake godine u mjesecu listopadu obilježava se Svjetski misijski dan. Ove godine glavna tema ili moto Svjetskoga misijskog dana je: „Ne možemo ne govoriti ono što vidjesmo i čusmo“. Neka zagovor svete Majke Terezije, misionarke ljubavi, pomogne svima na putu vjere i činjenja djela milosrđa.

** Zadatak – „minuta za kraj“ (vrjednovanje za učenje):*

U jednoj dobro osmišljenoj rečenici iznesi najvažniji zaključak današnje teme.

Molitveno-meditativni završetak

Vjeroučitelj dijeli listić s tekстом molitve koju svi izgovaraju zajedno.

Molitva malog misionara

Gospodine, po krštenju si me uveo u veliku obitelj svoje djece, u Crkvu. Ti me poznaješ po imenu i pozivaš me da postanem tvoj misionar. Pomozi mi da se zanimam za druge, da ih susrećem i da ih volim takve kakvi jesu. Pomozi mi da dijelim svoje vrijeme, svoje prijateljstvo i svoj novac s braćom i sestrama iz cijelog svijeta. Nauči me da ti se obraćam svaki dan i da u svemu imam povjerenje u tebe. Pogledaj i blagoslovi, Gospodine, djecu cijelog svijeta. Nauči me da služim svojem bližnjemu i da budem radostan svjedok tvojeg evanđelja. Amen.

Pripremile s. M. Judita Matić i kandidatka Nikolina Cvitanović,
služavke Malog Isusa, Sarajevo

Svjetlosna otajstva *Misijske krunice*

Što je *Misijska krunica*?

Misionari i misionarke poslani su donositi poruku evanđelja cijelomu svijetu. Da bi uspjeli u toj misiji, potrebna im je duhovna potpora, kako misionarima, tako i stanovnicima misijskih zemalja. Duhovnu potporu pružamo moljenjem *Misijske krunice*, koja se moli na krunici karakterističnoj po svojim šarenim bojama, od kojih svaka boja predstavlja jedan kontinent:

- Afrika – zelena,
- Amerika – crvena,
- Europa – bijela,
- Australija i Oceanija – plava,
- Azija – žuta.

Misijsku krunicu osmislio je sluga Božji nadbiskup Fulton J. Sheen, koji je bio nacionalni ravnatelj Papinskoga misijskog djela za širenje vjere Amerike od 1950. do 1966. godine. Razmišljao je kako zagrliti svijet molitvom te je osmislio *Misijsku krunicu* govoreći: „Onaj tko izmoli *Misijsku krunicu*, zagrlio je sve kontinente, sve ljude u molitvi.“ Nadbiskup Sheen istaknuo je da *Krunicu* molimo da bismo „pomogli svetomu ocu i njegovu Papinskom misijskom djelu za širenje vjere, dajući mu praktičnu potporu, kao i molitve za siromašne misijske zemlje svijeta“.

1. otajstvo: Afrika

Koji je na rijeci Jordanu kršten bio

Ivan Krstitelj neumorno je pozivao narod na obraćenje i krstio ih vodom. U trenutku kad je Isus primio krštenje, začuo se glas s neba koji govori: „Ovo je moj ljubljani sin, u kojem mi je sva milina.“ (Mt 3, 16 – 17) Krštenjem i mi postajemo djeca Božja, njegove ljubljene kćeri i sinovi. Gospodine Isuse, u ovoj desetici molimo te za misionare u Africi da hrabro i neumorno šire radosnu vijest. Blagoslovi njihove napore i dotakni srca ljudi u Africi da upoznaju tvoju ljubav koju gajiš prema ljudima.

2. otajstvo: Amerika

Koji se na svadbi u Kani objavio

Isus i njegova majka Marija bili su prisutni u različitim događajima u životu svojih prijatelja, bilo da se radi o radosti ili žalosti. Jednom prigodom

našli su se na svadbi, na kojoj Isus na molbu svoje Majke čini prvo čudo i tako se objavljuje ljudima. Gospodine Isuse, u ovoj desetici molimo te za misionare u Americi. Često se nalaze u situaciji u kojoj se osjećaju bespomoćno. Molimo te da jačaš njihovu vjeru da u trenutcima kad se sve čini nemogućim, zaogrnuti plaštem tvoje majke Marije, s povjerenjem sve prepuste u tvoje ruke. Molimo te da se po njima objaviš stanovnicima Amerike, da i u siromaštvu i bolesti prepoznaju tvoju brigu i ljubav za svakog čovjeka.

3. otajstvo: Europa

Koji nam je kraljevstvo Božje navijestio i na obraćenje nas pozvao

Isus je u svojem javnom djelovanju propovijedao o kraljevstvu Božjem te pozivao na obraćenje srca. Kada Isus govori o kraljevstvu nebeskome, kaže: „Kraljevstvo je Božje među vama!“ (Lk 20, 21) Samo ondje gdje se ono prihvaća s vjerom i poniznošću cvatu, ljubav, radost i mir. I danas nas Isus poziva da se obratimo. To je proces koji traje. Važno je učiniti svaki dan jedan korak obraćenja – od lagodna života, udobnosti, alkohola ili kojega drugog poroka. U ovoj desetici molimo te, Isuse, da probudiš žar vjere u srcima ljudi Europe, da bi ponovno bila plodna zemlja u širenju tvojega kraljevstva nebeskoga.

4. otajstvo: Australija i Oceanija

Koji se na gori preobrazio i svoju nam slavu objavio

Popevši se na goru Tabor, Isus se preobražava pred trojicom apostola i objavljuje im svoju slavu. Vidjevši ga tako preobražena, apostoli su poželjeli vječno ostati s njime. Zato Petar i govori: „Učitelju, dobro je da ostanemo ovdje. Napraviti ćemo tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju, jednu Iliji.“ Gospodine Isuse, u ovoj desetici molimo te da se po misionarima preobrazi lice Australije i Oceanije. Daj da svi stanovnici upoznaju tebe i ljepotu življenja s tobom te da, kao i Petar, požele načiniti sjenice u tvojoj prisutnosti.

5. otajstvo: Azija

Koji nam se u otajstvu euharistije darovao

Isus je obećao da će ostati s nama do svršetka svijeta. Svoju trajnu prisutnost među nama ostavio je u presvetoj euharistiji. On nam se daruje u svakoj sv. misi, hraneći naše duše, jer: „Tko jede od ovoga kruha, živjet će dovijeka.“ (Iv 6, 51) U ovoj desetici molimo te, Gospodine, za sve države u Aziji da te prepoznaju u sakramentu euharistije, koja je hrana duša i lijek besmrtnosti te da u svakodnevnom životu pronađu vrijeme za molitvu i razgovor s tobom. A misionarima podaj čvrstu vjeru i gorljiv duh, da bi te slaveći u sv. misi mogli donositi žednim dušama.

Dodatak

**Ravnatelji
Papinskih
misijskih djela**

**Naši misionari
u svijetu**

Papinska misijska djela u RH
Nacionalna ravnateljica PMD u RH s. Ivana Margarin, FDC
Biskupijski ravnatelji PMD u RH

Zagrebačka nadbiskupija	Mons. Juraj JERNEIĆ	Svećenički dom Kaptol 7 10000 ZAGREB
Bjelovarsko križevačka biskupija	Vič. Ivan NOVAK	Župa Uznesenja BDM Trg Sidonije R.Erdody 12 48268 GORNJA RIJEKA
Križevačka eparhija	Preč. Ivan GRINIŠIN	GKT. Župni ured Okrugljačka 9 10090 SUSEDGRAD
Sisačka biskupija	Vič. Ivan FALETAR	Župa sv. Marije Magdalene Matije Gupca 29 44210 SUNJA
Varaždinska biskupija	Vič. Dominik VUKALOVIĆ	Župa sv. Leopolda Mandića Zagorska 17c 48000 KOPRIVNICA
Splitsko-makarska nadbiskupija	Don Jakoslav BANIĆ	Župa sv. Luke Dubrava bb 21252 TUGARE
Dubrovačka biskupija	Don Stipo MILOŠ	Župa Očišćenja Marijinog Smokvica bb 20272 SMOKVICA/KORČULA
Hvarska biskupija	Don Ljubomir GALOV	Župa sv. Stjepana I. Ivana Pavla II. 4 21460 STARI GRAD
Šibenska biskupija	Don Tomislav PULJIĆ	Župa Presvetog Srca Isusova Ivana Gundulića 7 22000 ŠIBENIK
Riječka nadbiskupija	Gđa. Andreja ŠKARABOT KUNŠTEK	Riječka nadbiskupija Povjerenstvo za misije Ivana Pavla II. 1 51000 RIJEKA
Gospičko-senjska biskupija	Vič. Pero JURČEVIĆ	Župa sv. Ivana Krstitelja Gornji Kosinj 34 53203 KOSINJ

Krčka biskupija	Don Božidar VOLARIĆ	Župa Sv. Ivana Krstitelja Lopar 291 51281 LOPAR
Porečka i Pulska biskupija	Vlč. Mirko VUKŠIĆ	Župa Rođenja BDM 1. Maja 3 52220 LABIN
Đakovačko-osječka nadbiskupija	Vlč. Ante ŠIŠKO	Župa BDM od Krunice J. J. Strossmayera 210 32283 VOĐINCI
Požeška biskupija	Vlč. Perica MATANOVIĆ	Župa bl. Alojzija Stepinca Matije Gupca 27 44330 NOVSKA
Zadarska nadbiskupija	Don Jerko VULETA	Župa sv. Anselma Branimirova 2 23232 NIN
Vojni ordinarijat	Vlč. Slavko RAJIĆ	Tupekova 16s 10360 SESVETE

Papinska misijska djela u BiH Nacionalni ravnatelj PMD u BiH mons. Luka Tunjić

Biskupijski ravnatelji PMD u BiH

Mostarsko-duvanjska i Trebinjsko-mrkanska biskupija	Don Pero MILIČEVIĆ	Župa raskrižje Donji Maimići 310 88347 RUŽIĆI
Vrhbosanska nadbiskupija	Fra Stipan RADIĆ	Samostan sv. Ante, Bistrik Franjevačka 6 71000 SARAJEVO
Banjalučka biskupija	Mons. Vlado LUKENDA	Alekse Šantića 1 78430 PRNJAVOR
Vojni ordinarijat	Vlč. Josip TADIĆ	Ministarstvo obrane BiH Ured katoličkog dušobrižništva Hamdije Kreševljakovića 98 71000 SARAJEVO

Popis misionara po zemljama koje su pod skrbi Kongregacije za širenje vjere

AFRIKA:

Benin:

- S. Doroteja Dundjer, Družba Marijinih sestara čudotvorne medaljice
- S. Maristela Galić, Družba Marijinih sestara čudotvorne medaljice
- S. Ivančica Fulir, Družba Marijinih sestara čudotvorne medaljice

Kamerun:

- Vlč. Karlo Prpić, svećenik Požeške biskupije

Demokratska Republika Kongo:

- Fra Ilija Barišić, svećenik Franjevačke provincije Zadar
- Fra Pero Čuić, svećenik Hercegovačke franjevačke provincije
- S. Blaženka Barun, Družba školskih sestara franjevki – Splitska provincija
- S. Erika Dadić, Družba školskih sestara franjevki – Splitska provincija
- S. Mirabilis Višić, Družba školskih sestara franjevki – Splitska provincija
- S. Mirjam Penić, Družba školskih sestara franjevki – Splitska provincija
- S. Mislava Prkić, Družba školskih sestara franjevki – Splitska provincija
- S. Romana Baković, Družba školskih sestara franjevki – Splitska provincija

- S. Samuela Šimunović, Družba školskih sestara franjevki – Splitska provincija

- S. Adriana Galić, Družba školskih sestara franjevki - Hercegovačka provincija

Gana:

- Don Ivan Stojanović, svećenik Hrvatske salezijanske provincije

Kenija:

- Fra Miroslav Babić, svećenik Franjevačke provincije Bosna Srebrena

Madagaskar:

- S. Marica Jelić, Družba kćeri Marije pomoćnice

Maroko:

- S. Renata Relja, Družba franjevki Marijinih misionarki

Nigerija:

- S. Ana Marija Maleš, Družba karmelićanki Božanskog Srca Isusova
- S. Lucija Vincek, Družba karmelićanki Božanskog Srca Isusova

Ruanda:

- Don Danko Litrić, svećenik Hrvatske salezijanske provincije
- Fra Ivica Perić, svećenik Franjevačke provincije Bosna Srebrena

Tanzanija:

- Don Ante Batarelo, svećenik Splitsko – makarske nadbiskupije

Don Nikola Sarić, svećenik Splitsko
– makarske nadbiskupije
Don Dražan Klapež, svećenik
Splitsko – makarske nadbiskupije
Don Velimir Tomić, svećenik
Mostarsko – duvanjske biskupije
O. Tomislav Mesić, svećenik Družbe
Duha Svetoga - Spiritanci

Uganda:

S. Marta Čović, Družba Kćeri Božje
ljubavi
S. Vedrana Ljubić, Družba Kćeri
Božje ljubavi
S. Bogdana Markić, Družba Kćeri
Božje ljubavi
Don Gabrijel Jukić, svećenik
Vrhbosanske nadbiskupije
S. Ivka Lučić, Družba školskih
sestara franjevki - Bosansko-
hrvatska provincija
S. Elizabeta Žuljević, Družba
školskih sestara franjevki -
Bosansko-hrvatska provincija

Zambija:

Don Boris Dabo, svećenik Krčke
biskupije
Don Ivica Kordić, svećenik Krčke
biskupije

OCEANIJA:

Salomonski otoci:

S. Slavka Bogdan, Družba sestara
milosrdnica sv. Vinka Paulskog
S. Augustina Nikolić, Družba
sestara milosrdnica sv. Vinka
Paulskog
S. Ruža Raič, Družba sestara
milosrdnica sv. Vinka Paulskog
S. Magdalena Marić, Družba sestara
milosrdnica sv. Vinka Paulskog

S. Veronika Čibarić, Družba sestara
milosrdnica sv. Vinka Paulskog

SREDNJA AMERIKA:

Bolivija:

O. Karlo Čavar, svećenik Hrvatske
dominikanske provincije
Fra Ivica Vrbić, svećenik Hrvatske
kapucinske provincije sv. Leopolda
Mandića

Čile:

S. Adelina Franov, Družba kćeri
milosrđa
S. Zlata Vrbić, Družba kćeri milosrđa

Ekvador:

S. Klementina Banožić, Družba
Službenica milosrđa
S. Lenka Čović, Zajednica Krista
misionara molitelja
S. Iva Jelić, Družba Službenica
milosrđa
Don Luka Pranjić, svećenik Porečke i
Pulske biskupije

Peru:

Mons. Drago Balvanović, svećenik
Banjalučke biskupije
Vlč. Marko Jukić, svećenik
Vrhbosanske nadbiskupija

SJEVERNA AMERIKA

Antigva i Barbuda:

O. Ante Jerončić, Družba Božje riječi
– verbiti

Haiti:

S. Liberija Filipović, Družba služavki
Malog Isusa
S. Ana Uložnik, Družba služavki
Malog Isusa
S. Mirjam Filipović, Družba služavki
Kristovih

Popis misionara po zemljama koje nisu pod skrbi Kongregacije za širenje vjere

JUŽNA AMERIKA

Argentina:

- S. Tereza Kovačević, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
- S. Nives Kozarić, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
- S. Edita Lukić, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
- S. Vincenta Marić, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
- S. Stanislava Saćer, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
- S. Samuela Vilenica, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
- S. Belen Mikulić, zajednica Djela Bezgrešne od Providnosti

Brazil:

- O. Milan Knezović, svećenik Družbe Božje riječi
- S. Vendelina Kvesić, Družba karmelićanki Božanskog Srca Isusova
- S. Beatrica Krstačić, Družba milosrdnih sestara sv. Križa

EUROPA

Albanija:

- S. Mirjam Glavina, Red bosonogih karmelićanki
- S. Mihaela Grbeš, Red bosonogih karmelićanki
- S. Ana Milković, Red bosonogih karmelićanki
- S. Jeronima Juroš, Družba Kćeri Božje ljubavi
- S. Ancila Lulgjuraj, Red bosonogih karmelićanki
- Fra. Ilija Kovačević, svećenik Franjevačke provincije Bosna Srebrena

Island:

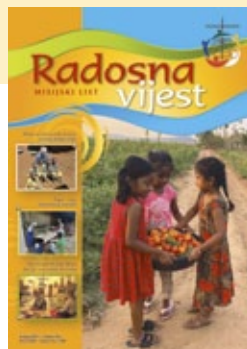
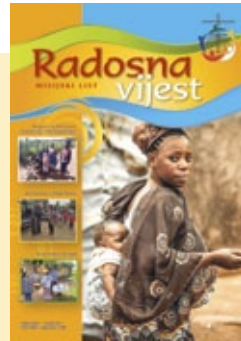
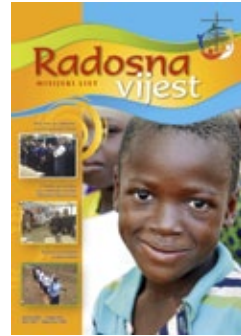
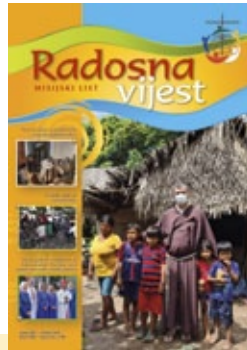
- S. Celestina Gavrić, Družba karmelićanki Božanskog Srca Isusova

Kosovo:

- S. Miroljuba Anđelić, Družba Kćeri Božje ljubavi
- Fra Lovro Gavran, svećenik Franjevačke provincije Bosna Srebrena – Sarajevo

Rusija:

- S. Mirjam Bubnić, Družba karmelićanki Božanskog Srca Isusova
- S. Augustina Mesarić, Družba karmelićanki Božanskog Srca Isusova

Radosna vijest prozor je u misijski svijet.

Jedini je misijski list na hrvatskom jeziku u posljednjih nekoliko desetljeća. Prvi broj izišao je u veljači 1972. godine u Sarajevu. Tijekom ratnih zbivanja uređivanje i tisak prelazi u Zagreb, a suradnja Hrvatske i Bosne i Hercegovine nastavlja se.

Bogat sadržaj nahranit će znatiželjnu dušu i razveseliti srce, jer čitanje obogaćuje i otvara vidike.

Pretplatom na misijski list Radosna vijest pomaže se djelovanje naših misionara i misionarki.

NACIONALNA UPRAVA PAPINSKIH MISIJSKIH DJELA U REPUBLICI HRVATSKOJ
NACIONALNA UPRAVA PAPINSKIH MISIJSKIH DJELA U BOSNI I HERCEGOVINI